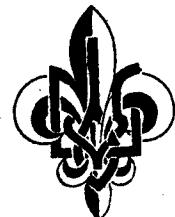

Меодасій Самотулка

25
Річчя

Новацького Руху

1924

1949

В.О.Р.

ТЕОДОСІЙ САМОТУЛКА

25 - РІЧЧЯ

НОВАЦЬКОГО РУХУ

1924

- 1949

БІБЛІОТЕКА
ЖУРНАЛУ "ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ" Ч: 1.

З М І С Т :

ВСТУП

ПЕРЕДВІСНИКИ НОВАЦЬКОГО РУХУ

ХРОНІКА:

Улад Новиків

Плем'я Новаків

Улад Пластових Новаків

РОЗВІЙ НОВАЦЬКОГО РУХУ ЗА ПРОБЛЕМАМИ:

Правильник

Реалізація правильника по лінії діяльності

Організаційна мережа

Кадри новацьких виховників

Видавнича діяльність

Наші зв'язки з чужинцями

ПІДСУМКИ

ДОДАТОК:

Скм. о. БУЧАЦЬКИЙ Олександер

Скм. інж. КЛІЩ Іван

КАЗКА про ОСТОДІР - Р. Буйтур

СТАРЯВА - Леонід Бачинський

СПОМИН про СТАРЯВУ

Матеріал ілюструє вклад із 34 світлин.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Тиха, послідовна праця є ціхю нашого, пластового стилю. У розгари цеї твердої, відповідальної праці, перемагаючи всі труднощі будні, забуваємо відзначувати важні ювілейні події Пластового Уладу. Так ось у нас, ПЛАСТУНІВ і в УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВІ непомітно майже проходять 40-ві роковини існування УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ й 30-річчя Уладів СТАРШОГО ПЛАСТУНСТВА та ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА.

У сучасну пору нашого розсіяння Український Пластовий Улад проводить свою преважливу місію у всьому вільному світі, в куди ширших розмірах, в інших обставинах за ті, що були в роках вирощування нашої організації в Батьківщині. Незмінною остается наша ВЕЛИКА ІДЕЯ і почуття відповідальності перед історією не лише за фізичне збереження чerez пластову молодь нашої спільноти на еміграції, але й духове її відродження, вирощування для УКРАЇНИ з покоління в покоління. В цьому великому ділі УКРАЇНСЬКИЙ ПЛАСТ має піддержку цілого громадянства, що постійно дає цьому вислів через Товариство ПРИЯТЕЛІВ ПЛАСТУ не словами, але реальним ділом і матеріальною піддержкою.

Автім, ми ПЛАСТОВІ ВИХОВНИКИ, що безпосередньо працюємо з молоддю, маємо обов'язок пригадувати ВСІМ ПЛАСТУНАМ і УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ про важливіші події ПЛАСТОВОГО УЛАДУ. Такою пригадкою являється оце

25 - РІЧЧЯ НОВАЦЬКОГО РУХУ одної з найважніших віток пластової організації.

СТАРИЙ ОРЕЛ, що непохітно від 1941 року стоїть у проводі У. П. Н. у цій брошурці подає історичний огляд новацького руху так, як його читав на численних вишкільних курсах. Призирає увесь тепер доступний матеріал, який має неоцінену вартість, коли зважити, що не маємо ніяких архівних даних у розпорядженні.

І тому треба нам, ДОРОГІ ПЛАСТОВІ ДРУЗІ:

а/ ПЛАСТОВІ СЕСТРИЧКИ й БРАТЧИКИ - НОВАЦЬКІ ВИХОВНИКИ, вивчати з цеї книжечки про нам пройдений пластовий шлях, щоби здобути від пластових ділчів завзяття і посвяту в праці, що в тогочасних умовах, далекоскладніших за теперішні, не захитали їхної, жертвенної служби для УКРАЇНИ, хоч це наражувало їх на переслідування, ув'язнення, а навіть і смерть;

б/ ПЛАСТОВІ СЕНЬЙОРИ, ПРОВІДНИКИ У.П.У., співучасники й творці світлого минулого Українського Пласти, відтворювати у споминах всі факти для історії, покище вони мов іскорки жеврють у пам'яті й не зитліли в попелищі забуття;

в/ ВАМ, Шановні Члени Т-ВА ПРИЯТЕЛІВ ПЛАСТУ й УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДЯНИ, що жертвенно підтримуєте УКРАЇНСЬКИЙ ПЛАСТ йдучи шляхом, що його вказали ВЕЛИКИЙ МИТРОПОЛІТ АНДРЕЙ, дир. ІЗИДОР БІЛІНСЬКИЙ, творці пластових, зокрема новацьких таборів на Батьківщині й наших Добродіїв у тій ділянці вже в ЗДА, дальшою піддержкою забезпечити зусилля ПЛАСТУ зберегти наше молоде покоління.

Скромна ця книжечка, бо тільки на таку дозволяють намі, більше чим скромні засоби, появляється як Ч.1. БІБЛІОТЕКИ ВОГНЮ ОРЛИНОЇ РАДИ. Але ми непохітні вірі, що чергове видання, доповнене історичними споминами від ВАС, ПЛАСТОВІ ДРУЗІ - СЕНЬЙОРИ й при допомозі ЧЛЕНІВ Т-ВА ПРИЯТЕЛІВ ПЛАСТУ буде таке, як його заслужив собі УЛАД ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА до теперішньої діяльністю.

Редакція
ВОГНЮ ОРЛИНОЇ РАДИ

В С Т У П

Скавтський рух докотився швидкою хвилею до нас в Україну. Аналогічно до розвитку скавтського руху, в нас, у ПЛАСТі, виростилися три вітки: Н о в а ц ь к а , ю н а ц ь к а та с т а r ш о - п л а с - т у н с ь к а . Всі вони мають в основі три обов'язки пластуна й відповідно до психо-фізичного розвитку членів, таку чи іншу форму. Важливість вирощування Н о в а ц ь к о ї вітки скавтського руху підкреслив Б. П. у своїх писаннях. Необхідність існування НОВАЦЬКОГО УЛАДУ, з точки зору державно думаючої людини самозрозуміла тимбільше, що досягнення психології підкреслюють незвичайно велику вагу й конкретність втручання виховника в період дитинства.

Питання позашкільного виховання малюків важливе зараз для нас ще з інших мотивів: на чу ж и н і - з уваги на податливість і незвичайно сприятливі умовини для відчуження дитини, що росла в таборах переміщених осіб; на р і д н і й з е м л і - зокрема в майбутньому, з уваги на необхідність швидкої духової обнови наших рідних, по лінії повороту до праукраїнських первів і їх розвитку в новій формі, в новій українській дійсності, при рівночасному усуненні чужої духової поволоки чужого нам світу.

Тому те виховання дітвори, це не лише діло Пласти, це діло всого українського громадянства. На превеликий жаль ідея позашкільного виховання дітвори не вийшла в нас поза межі заінтересувань поодиноких виховників, згл. інших працівників у тій ділянці, хоч ця ідея має в нас вже доволі довгий шлях за собою. Хочу коротко скопити позашкільне виховання дітвори, в межах організації ПЛАСТ, в його розвесловому ході.

Важко приходить мені писати про розвиток виховної думки в Пласті на відтинку Н о в а ц т в а , не маючи достатньої кількості матеріалів. Однаке в 25-річчя новацького руху уважаю за свій обов'язок подати до загального відома знані мені важливіші факти та деякі думки, що виникли в процесі розвитку новацької вітки Українського Пластового Уладу. Може колись вони пригодяться тим, що в нових умовах творитимуть нове життя. Факти, що я їх виявлятиму, сягають своїм корінням головно двадцятих років цього сторіччя. Пізніші події новацького руху, це лише розвиток наведених ідей та їх наслідки.

Важливіші факти вдалося мені зачерпнути з неповних збірників журналу "МОЛОДЕ ЖИТЯ", за рр. 1921-1930, від новацьких виховників: пл. сеньйорів Бачинського Леоніда, Копача Романа, Сасовича Романа, Пасічник-Павлишин Марії і п. Бучацького Омеляна, а зокрема від пл. сен. Білос-тоцького Тиміна, що допоміг мені в упорядкуванні хроніки "Уладу Новаків" та накреслив діяльність незабутнього Кліща Івана.

Особливе сердечне спасибі нашему Дорогому Сірому Левові за дуже цінні завваги та доповнення, що кинули світло правди на вкриті пилом забуття постаті й факти перших важких днів новацького руху.

Дозволю себе теж на цьому місці скласти щиру подяку згаданим Друзям, а також пл. сен. Близнакові Іванові й всім тим, що допомагали мені в тій праці, яка мала на меті зібрати матеріали для написання історії Уладу Пластового Новактва.

ПЕРЕДВІСНИКИ НОВАЦЬКОГО РУХУ

Новацький рух, тобто рух дітвори в віці 7 - 12 /-14/ років життя, не виникнув зразу. Потрібно було деякого часу, поки думка позашкільного виховання дітвори, зокрема пластового виховання, назріла. Наслідування дітворою пластунів - явище, зрештою звичайне - знайшло зрозуміння в деяких приятелів дітвори, що завдали собі труду вишукати форми діяльності малюків ...

Хай прикладом послужить "ПЛАСТОВИЙ КУРІНЬ" руханкового товариства СОКІЛ ч.ІІІ. - Львів 1914 р.", Для ілюстрації поміщую спомини проф. Мирона Федусевича "Малі стрільчики" /Молоде Життя ч. 7-8 за 1923 р./ як "спомин з-перед 10 літ про перших пластових новаків":

"Чимало з вас дивується, чому на прапорі, що є в посіданні І-ого пластового полку, написано: "Пластовий Курінь Сокола III - Львів 1914". Ось послухайте, як це сталося:

Згадане товариство Сокіл III за кілька місяців свого буйного розвитку перед війною зуміло згуртувати майже 1000 українців на Городецькій дільниці Львова, завести руханку для мужчин і жінок та молоді, уладити гарну домівку, де крім потрібних приладів /переважно власної роботи членів/, заведено постійну читальню часописей та поважну книгозбиральню серед гарної, хоч скромної обстановки, на яку зложились жертви, а частіше власна праця членів і членок. Вони щоденно вечорами сходилися на руханку, на спільну гутірку, яка все оберталася біля дальшої діяльності товариства, а до їх душ все промовляли довкруги розвішені в рамках символі і клічі як: Все вперед - всі враз", "Борітесь - поборете", "Де сила - там воля" і т.п. Так життя кіпіло вірою на краче, леліялись надії ... Я певний, що ви сходитеся у своїх домівках, прикрашених власними руками, та думаєте про майбутнє народу ...

Та не в тім діло! Я, хоч бувши пластун, зблукався з дороги. Я мав вам сказати дещо про малих стрільчиків. Саме завершенням прегарного життя в "Соколі III" було посвячення дня 7. вересня 1913 р. прапору, який вповні, від мідяної списи до найменшої вишивки, виконали самі члени. Та нама що й згадувати, бо цей прапор забрали поляки в листопадових днях 1918 р. А шкода, бо цікаве було виконання! Після цього свята Старшина "Сокола III." рішила більше уваги присвятити шкільній молоді, щоб й цих найменших прив'язати до товариства. Так прийшло в листопаді 1913 р. до гуртування школярів 3 і 4 клас народної школи ім. Б. Грінченка в окремий відділ, який пізніше названо "Пластовий Курінь". На чолі відділу став заслужений член "Сокола III" бл.п. Омелян Козинський залізничний урядник, який згинув пізніше в визвольних змаганнях.

Вправи, а саме військовий впоряд, відбували хлопці найперше в руханковій салі "Сокола III", при вул. Городецькій ч.95, а опісля на обширному подвір'ї.

Я бачу, що ви усміхаєтесь, бо ви ніяк не можете дотепер доглянути в гуртку цих хлопців чогось пластового. Ваша правда! Та тільки пам'ятайте, що ніхто не хотів з них робити "пластунів", бо це були хлопці 8-12 літні, а тільки підготовляти їх до Пласти, та виховувати в любові до свого рідного, бо ж вони в своїх, переважно спольщених ріднях, рідко коли чули українську мову.

У школі приучувано їх співати народні українські пісні, які опісля зі захопленням виводили вони під час маршу та походів за місто, на поле ... Згодом стали вони "стрільчими", бо був передвоєнний час, коли українці та поляки заложили стрілецькі організації в надії на близьку війну з москалями. Це "воєнне завзяття" відбилося теж на цих малих

"новиках", які з неописаною радістю розхоплювали між себе "кріси", що їх на лад справжніх поробили їм члени товариства.

А як ці малюки чудово вправляли! Шкода, що не скоплено їх рухів на фільмову ленту, а то б не одні з вас засоромилися, що ще до сьогодні не вміють як слід поверратися урядах. Найбільше радості в серцях батьків викресали ці "малі стрільчики" своїм виступом на святі в честь Т. Шевченка, улаштованому "Соколом III" 1. березня 1914 р. Бо треба вам знати, що крім крісів спровалено їм повні пластові однострої з капелюхами, то ж справді виглядали вони "відважно".

Зацікавлення цим "пластовим куренем" зростало у Львові, їхні знимки поміщено в тодішній "Ілюстрованій Україні" з 1. травня 1913 р., а відпоручник "Сокола-Батька" доручив кожному зокрема нагороду в виді книжечки "Пластові гри і забави". Тоді малими полководцями того куреня були Омелян та Степан Щуровські та С. Вітик. Настала весна та літо. Число стрільчиків зросло до 75. Їх часто було видно поза містом.

Ось так раз вели вони "війну" за городецькою рогачкою. Тодішній їхній провідник п. Петрик П. поділив хлопців на дві частини. Одна наступала зі сторони Перзенківки, а друга була під Скниловом. Хлопці розпустили розстрільну, повзучи підходили до себе. Хто побідив годі сказати, досить, що цими вправами захопили селян зі Скнилова, які таки негайно погостили в себе цих малих "пластунів". Інше діло, що опісля не один з хлопців "вислуха" поучення батьків, які затривожені долею своїх синів, пізним вечором вийшли по них аж на городецьку рогачку. Але всетаки "вправи" вдалися і "курінь" з'єдинував щораз більші симпатії. В висліді цього, задумано їм вручити окремий прапор. Підписаний виконав рисунок, подав розміри, краски, а члени своїм звичаєм виконали в цілості прапор.

Надійшов пам'ятний день здвижу "Соколів" і "Січей" в день 26.6. 1914 р. У святочному поході мав також виступити "пластовий курінь". Серед сонячної погоди на подвір'ї домівки "Сокола III" стану "Пластовий курінь" в повних одностроях в числі 60 хлопців з крісами, з окремим відділом кухарів та санітарів. Голова товариства в приязві повних трьох чет уодностроєніх членів передав новий прапор до рук тодішнього хорунжого "куреня" Осипа Любчака. На прапорі красувався клич: "ВПЕРЕД". І дійсно пішли вперед. Ще того самого дня роздався в Сарасіві зловіщий стріл, який став гаслом до світової війни.

Що сталося опісля, ви знаєте. Прийшли і пішли москалі, вернулась Австрія, та життя вже завмерло. Аж згодом відновлено Пластовий Улад при академічній гімназії, в якій очевидно знайшлися деякі "стрільчики" з "пластового куреня" Сокола III. Вони вступили до Пластового Уладу, що став себе звати "І. Пластовий полк ім. П. Коняшевича Сагайдачного", а з ними перейшов неначе їхній прапор ...

Ось так тепер знаєте, чому на прапорі цього полка видніє такий дивний напис. А пластуни І. полка видимо шанують стяг тих перших пластових новиків.

1. листопада 1923 р.

Мирон ФЕДУСЕВИЧ

Відроджений пластовий рух по першій світовій війні дав чимало фактів організування дітвори при юнацьких куренях в рр. 1922 - 1923. Цю акцію зумовила полва в 1922 р. підручника "ЖИТЯ В ПЛАСТИ" - ДРОТ-а, виданого з датою "Львів 1921 р.". СІРИЙ ЛЕВ так говорить про це: "Передовсім впроваджено тут саму назву "новик" - "новичка", як відомо ме-

ні з розмов із автором, то за певною аналогією не до міжнародних підручників, а за символікою "місяця - новика". Це останнє було й причиною, що пізніше, мабуть у роках 1925-1926, коли розважувано різні пляни введення окремої відзнаки для "новиків", виринув проект відзнаки в формі місяця - новика. Властиво за місяцем більше промовляв би термін "молодик", але цей проект назви впав, бо "новичка" мусіла би називатися невідповідною для "новиків" назвою "молодичка". Загалом впровадження "новиків" було в "Житті в Пласті" певне скавтове "новум", непередбачуване іншими, чужонародними взірцями.

Крім розкинених, по всьому підручнику "Життя в Пласті", інструкцій для ведення "новиків", автор присвячує значну частину підручника тій проблемі в окремому відділі книжки п.з. "ЧОГО ВЧАТЬСЯ НОВИКИ, А ЩО ПРИХИЛЬНИКАМ ВЖЕ ТРЕБА ВМИТИ?", ст. 7-15. Цей розділ ділиться на такі підвідділи: "Вступні услів'я". I. Сходини Новиків, II. Сходини Новиків, III. Сходини Новиків, IV. Сходини Новиків, V. Сходини Новиків, Дальші Сходини Новиків, Як треба приготуватися Прихильникам до I-го пластового іспиту?". /Заголовки, а навіть форму шрифту подаю за автором/. Програма сходин розроблена подрібно, може являтися ще сьогодні зразком, як розробляти програму пластових сходин. Одноке джерело, на яке автор по кликується при укладанні програми, є педагогічно-психологічний підручник Фоерстера - "LEBENSKUNDE". Програми цих сходин не нагадують у нічому знаних пізніше підручників, чи то тих зі школи Б. П., чи тих із т.зв. "Лісової Мудrosti", "Вудкрафт".

Як верхню висоту віку для "новиків" призначує автор 12 років, для "новичок" 11 років, нижчої в основному не назначено, та йдучи за окремими висловами автора, він не йде нижче 10-го року життя.

В організаційній схемі "новичок" так і зазначено 10-ти рік життя. До того віку приспособлено "програми сходин".

О. Вахнянин з'ясував між іншим і питання новацтва в своїй праці "Пластовим шляхом за красою життя" /1924/ в формі принятій в каббінгу.

Це були б відомі мені передвісники новацького руху, якого фактичним початком треба вважати 1924 рік.

X Р О Н И К А

I. У Л А Д Н О В И К И В /1924 - 1939/

1924

Заснування Уладу Новиків. Перша наказна Головна Управа під проводом сkm. Сидорович Савини. Управа випрацювала перші організаційні і діяльностеві напрямні Уладу Новиків.

Степан Тисовський: "Вовченята" - реферат уміщений в журналі "Український Пласт", р. II. /1924/ ч. 6-8, опрацьований на основі австрійського підручника про новаків: "Der Woelfling" /гл. "Молоде Життя" ч. 5-6, 1925/.

1925

Поміщування матеріалів для новаків у журналі "Молоде Життя", н.пр. ч.2. /15.III./ - куток вовченят: забава "Шерхан і Мавглі" /переклад/; ч.3. /15.IV./ - куток новиків:

"Під цим заголовком будемо подавати вказівки й матеріали впорядникам новаків для їх праці по гурткам. Головна Управа Уладу Новиків на основі праці Джона Гаргвея "Шлемінне виховання" спрощувала програму праці в гуртках новиків і ту програму зібрано в т.зв. "Сімох пробах", примінюючи їх до потреб українських дітей. З цим числом починаємо друкувати матеріали до першої проби "гнучкості тіла", яка ставить до новика слідуючі вимоги:...."

ч.4. /15.V./ - куток новиків /легкий спосіб, щоб вирости на сильного - прорух за Р. Повелом/.

ч.5-6 /15.6./ - куток новиків: Начерк вимог до проб новиків, принятий Головною Управою Уладу Новиків:

- I. Проба гнучкого тіла.
- II. Проба вірлиногого ска.
- III. Проба кертичого нюху.
- IV. Проба бистроногого оленя.
- V. Проба заячого слуху.
- VI. Проба індійської шкіри.
- VII. Проба заклятої мовчанки.

/До кожної проби подані вимоги.

1926

Січень: ВІК затвердила Головну Управу Уладу Новиків у складі: ст.п.к. Кравців Марія - голова, ст.п.л. Ломага Степанія - містого-лева, ст.пл. Танчаківська Ганна - секретар, ст.пл. Ратич Олекса - скарбник.

15.I. "Молоде Життя" подало до відома в обіжнику ч. 14-15 склад ВІК, до якого входить титулом свого діловодства також голова Головної Управи Уладу Новиків - ст.пл. Кравців Марія. В тему-х числі поміщено "Свято приняття новика до гуртка Сев".

15.VII. - 15.VIII. Табін новиків у Корчині біля Сколього. Вожд /командант/ Іваненко Михайло. Учасників 12.

1927.

13.II. I-ий з'їзд впорядників Уладу Новиків. Перебіг з'їзду поміщено в "Молодому Житті" ч.3. /15.III./: "13. лютня п.р. відбувся у Львові цей з'їзд при участі біля 40 людей з програмою: 1. Звіт з діяльності наказної Головної Управи; 2. Звіти поодиноких відділів /усно й письменне/; 3. Реферати: а/ П. Ісаєва - про зміни в організації; б/ З. Котовича - Головні напрямні в нинішній діяльності; в/ М. Іваненка - Тaborування в Уладі Новиків.

На з'їзд були запрошені крім активних працівників в Уладі Новиків ще всі ст.пластуни/-ки/ через свої курені та представники українських вселюдних шкіл у Львові. Зі замісцевих явилися представники зі Золочева Дрогобича, Тернополя та Станиславова. Звіти надіслали Коломия та Александрія. Звіт Г.У. здав Кліщ І., який, відданий справі новиків цілим серцем і душою, одинокий стоїть від початку уладу цією 1924 р. в рядах організаторів У.Н. Він і підготував цей з'їзд. З його звіту й про-

читаних рефератів довідалися ми, як розвивалася справа У.Н. від його заснування. Улад засновано в 1924 р., хоч перед тим уже існували відділи новиків при курінях по програмі Др.О.Т. "Життя в Пласті". Перша Управа була наказна. Під головуванням скм. С. Сидорович випрацювала ця Управа, по совісній підготовці, програму діяльності в У.Н. т.з. "Сім Проб" у дусі романтики "Племінного виховання" - Джона Гаргвелль потреб нашого народного виховання. Ця управа випрацювала рівно ж перший організаційний правильник /гл. У.В. ч.1./, який однаке своєю діловитістю стилово відбігає від програми "Семи проб" /новик, гурток, з'язок, Головна управа/. Але брак готівки на видання цих проб у ширшім підручнику довів до цього, що працю в У.Н. ведено не тільки за "Семи пробами", але також за підручником Б.П. "Вовченалята". Рішено отже негайно приступити до лефінітивного випрацювання "Семи проб", а щодо організаційних змін, поки ще зібрати добутий досвід. Загально отже "романтичний напрям" мав перевагу. Загальне число новиків біля 500. Завдяки проф. Іваненкові М. з Дрогобича переведено в 1926 р. першу оселю-табір новиків у Корчині. Гарно ведений табір лишив милий спомин і стане взірцем для уладжування тaborів. Цього літа знов під управою проф. Іваненка М. проведеться табір. Вибрано на з'їзді Г.У.У.Н. у складі: скм. П.Лисецький - голова, ст.пл. Кліщ Іван - уряд. містоголова, М. Добрянська, З. Котович та Б. Рак - члени Управи.

З'їздом проводила Вп.п. Дир. К. Малицька, що одинока зпозапластових запрошеніх осіб відмежала на цілоденній нараді. За це їй щира подяка на цім місці. Зі старших пластунів/-ок/ найчисленійше був заступлений 7-ий курінь "Самітників", деякі курені ст.пл. світили каригідною неприявністю. Реферати були гарно приготовлені, але час виразно закороткий. Хід нарад та склад Г.У.У.Н. вливав в нас надію на гарну й успішну працю, бо досвід і охota є. Та багато успіху в праці Г.У. залежить від ст.пластунів/-ок/. Дружним зазивом до праці в У.Н. у їх сторону закінчує цей звіт."

С. Л.

ЛІТОМ - Табір-оселя новиків у Гринькові на склоні гори Насічна, коло Підлютого. Вожд/командант/ табору - скм. Іваненко М. з Дрогобича, спікунка дівчат - учителька Ізничак Уліна з Дрогобича. Заступав команда - скм. дир. Лисецький. Учасників 45, в тому 29 новиків /рента команда, впорядники та інші пластуни/ з Дрогобича, Золочева, Львова та Стрия. Характер оселі відпочинковий. Хор новиків під проводом скм. Іваненка захоплював всіх, хто його слухав. Прогуллянки, ватри і т.д. урізноманітнювали програму табору. Табір тривав один місяць.

1928

Леонід Бачинський - "Вовченалята й лисички". Інструкція для організації наших наймолодших /8-12 р./. Пластова Бібліотека Видавництва "Ватра" ч. 21. Ужгород 1928.

Заснування первого відділу новаків в Ужгороді, на Закарпатті. Зв'язковий - Леонід Бачинський.

16.VII - 16.VIII. - Оселя-табір у Підлютому, в приміщеннях санаторії. Вожд/спікун/ - о. Александр Бучацький, командант Уладу Новиків. Обозний - ст.пл. Кліщ Іван. Учасників 72.

ЛІТОМ - Перший табір новаків на Закарпатті в Ставному, під проведом О. Лукачевої.

Грудень - Розписано конкурс на будову табору-оселі для новиків коло Підлютого. Від Митроп. Андрія Шептицького одержано на ту ціль 5 гек-

тарів ліса зі старим деревостаном.

1929

14.VI. - В.П.К. затвердила новий правильник Уладу Українських Новиків.

4.VII. - 10.VIII. - Оселя-табір у Підлютому. Опікун /командант - о. Бучацький А., обозний ст.пл. Кліщ І.

ЛІТОМ - Оселя-табір новиків у Гориглядах над Дністром.
Табір мішаний. Командант - ст.пл. Старосольська Ляся.

1930

ЛІТОМ - Оселя-табір в Підлютому над Лімницею. Опікун - о. Бучацький А., обозний ст.пл. Кліщ Іван.

-:-:-:-

Скм. Л. Прижуренко /Бачинський/ - "Порадник впорядника".
/Як виховувати новаків - за М. Берклас та Старим Всіком/. Зміст:
Ч.1. Як творити гурток вовчент-новиків? Ч.2. Дальші кроки в організації новиків. Ч.3. Другі три місяці праці. Пластова Бібліотека
Ч.24. Нереміль 1930.

-:-:-:-

РОЗВ'ЯЗАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТОВОГО УЛАДУ НА УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ
ПІД ПОЛЬЩЕЮ. Працю по зв'язках припинено. Одинокий вильв діяльності Уладу - тaborування.

1931.

ЛІТОМ - Оселя-табір у Підлютому під фіrmою Українського Красного Т-ва Охорони Дітей і Опіки над Молоддю. Опікун - о. Бучацький А., обозний ст.пл. Кліщ Іван.

1932 - 1939

Табори - Оселі для новаків в Остодорі коло Підлютого, в новозбудованому приміщенні, в 1932 р. ще під фіrmою Українського Красного Т-ва Охорони Дітей і Опіки над Молоддю, а від 1933 р. під опікою КВОММ - /Комісії Виховних Осель та Мандрівок Молоді/. Табори ті переводились літом у двох чергах для хлопців та дівчат. Провід хлоп'ячих таборів до 1934 р. був в руках о. Бучацького А., як опікуна та Кліща Івана, як обозного, головно при співпраці членів куреня старших пластунів "Оден Залізної Остроги" /030/: Котовича Зенона, Кметика Володимира, Дурбака Тараса, Білостоцького Тиміша та впорядників з інших пл. куренів: Мамчини Андрія, Скаба Миколи, Савича Володимира, Дражньовського Р. як теж пластунів студ.теології Стерніка Остапа, Дядя Миколи, Романишина Петра, Конча Романа й інших.

Лікарську опіку виконували в таборах Підлюте : Д-р Мандзик рр. 1928-1929, д-р В. Щуревський /1930/, Д-р Іван Процьків 1931 та відтак вже в Остодорі в 1932 р.

Таборами для дівчат-новичок проводили головно члени куреня старших пластунок "Санітарки", видатніші виховниці були: Старосольська Ляся, Клак-Буйова Стефа, Фігель Марія, Дворянин-Крохмалюкова Га-

ля, Дмоховська Стефа, Курилович Нуся, Панас Нуся, Дицьо Апольонія, Коваль Іванна, Бойцун Ірина, Терлецька О., Базилевич М., Іванчук Марія, Зачкевич Оля й інші.

Від 1985 р. проводились на Остодорі табори в двох турнусах окремо для хлопців і дівчат. Якщо в місяці липні були хлопці то в серпні таборували дівчата.

Проводи таборі на Остодорі від 1935 - 1939:

Табори для дівчат організували й проводили головно члени куреня ст. пластунок "Санітарки". Командантками таборів для дівчат з того куреня були Старосольська Ляся, Клак-Буйова Стефа, Фіголь Марія, Крохмальюк Галія.

Другим осередком, де проводилися постійні табори новиків була Стара коло Хирова. За ініціативою і стараннями скм. Бачинського Леоніда вибудувано віллю до якої від 1933 р. рік-річно з'їздилися новики/-чики/ на табори, що іх фірмувала Філія Українського Кр. Товариства Опіки над Молоддю у Перемишлі.

Проводи таборів у Старлві від 1933 - 1939:

1933	Бачинський Леонід	-	командант
1934	Бачинський Леонід	-	"
1935	Бачинський Леонід	-	"
1936	Бачинський Леонід	-	, Білостоцький Тиміш - обезмий
1937	Копач Роман	-	, Копач Роман
1938	Марунчак	-	, Качмар Іван
1939	Масюк Володимир
Кишакевич А.	-	Копач Роман
хлоп'ячий табір
дівочий

Загальні завважи та підсумки:

1/. Про початки Уладу Новиків пише СІРИЙ ЛЕВ:

"Очоливши пластовий провід у 1924 р. і складаючи загальне пластове планування праці я мусів також спинитися і на ділі "новиків". Окремого референтя для новиків у ВПКомнаді не було, навіт і не передвиджено. Організація новиків була тоді подумана тільки як короткоречинцевий час підготовки до юнацького пластування, який охоплював 1-2 роки життя дитини. Спираючися не так на теоретичних розважаннях власних і чужих, як виходячи з наявної потреби, що до Пласти голосилися і діти нижче 10 років життя, я бачив потребу знизити вік, приписаний для прийняття до Пласти, нижче 10 р., практично тоді до 8-го року життя. До того м. ін. спонукав мене факт, що в народніх школах почали голоситися кандидати до Пласти, і ми находили там відповідних людей, які хотіли занятися цією справою. Потреба зłożення програми виховання дітей від 8-го року почавши спонукала мене особисто взятыся за цю справу й початково покликати не провід окремого Уладу Новиків, а комісію для розглянення цих справ і вису -

нення певного виховного проекту. Цій комісії предложив я у формі матеріалів проект впровадження 7 проб Джна Гаргвел, примінених до українських тодішніх обставин. Комісія діяла в 1924 р. під проводом сен. Савини Сидорович /Львів/, до якої належали тоді Зенон Котович, Іван Кліщ і інші. Ці мої матеріали з українською назвою 7 проб і начерком українських вимог до цих проб стали основою пізніших пілнувань Комісії Новиків та згодом Головної Управи Уладу Новиків. Поза цією початковою стадією я пізніше подрібно вже не займався тою справою. Моя праця над цими пробами відносилася до 1924 р. Треба підкреслити факт, що згадана Комісія взялася енергійно до праці й досить скоро опрацювала ті матеріали в широкий проект нової виховної системи в Пласті для новиків. Пригадую, що ілюстрації для цього першого проекту зладив ст.пл. Ярема Гуменецький.

Думка про виділення відділів новиків в окремий Улад зродилася рівном у лоні тодішньої ВПКоманди, докладніше виникла вона в референта організації ВПК ст.пл. Василя Кархута, який подібно як і інші тоді деякі ст.пластуни, пішли по лінії поділу Пласти на три окремі улади, хоч іхні відділи існували вже давніше під одним загальним пластовим проводом. На тій базі прийшло до виникнення першої /наказної/ Головної Управи Уладу Новиків".

2/. Організаційна побудова Уладу Новиків: Головна Управа – зв'язок /зв'язковий/, – гурток /гуртковий/. Праця велася гуртками, якими опікувалися впорядник. Підстава діяльності: закон із 6 точок та 7 проб. На вимогах проб затяжів вплив Гаргвел "Племінне виховання". Крім того вихідними точками для діяльності стали: "Вовченята" – Б.П. і "Дер Веольфлінг" – австрійський підручник. Скоро, бо вже в першому році існування, переходить Улад від "вовченят" до "н о в и к і в". Переломовою хвилиною була весна 1925 р. Факт творення свого оригінального назов –ництва, відзнаки новиків у формі левика, що її носили новики на шапках – "петлюрівках" та на грудях, вказує на тенденцію надати пластовій організації дітвори українську форму, а створення відмінного, з 6 точок складеного закону – на тенденцію надати цій організації українського змісту. "Вовченятьська атмосфера" за те довго вдержалася на Закарпатті, як вияв впливу чеського скавтінгу на Український Пласт у Чехословаччині, що мусів діяти в межах цього скавтінгу.

3/. Дуже важливою подією першої фази розвитку новацького руху був з'їзд новацьких виховників у 1927 р. З'їзд мав велике значення на водностайення праці на відтинку новаків. Виказав теж і недоліки роботи з дітьми. Із поміщеного в ч. 3/27 "Молодого Життя" звіту помічується мале заинтересування новацьким питанням і вичувається, що точка слабості новацького руху лежить у недостатній кількості новацьких виховників. З'їзд висловив признання ст.пл. Іванові Кліщеві ОЗО за його працю на відтинку новаків і висунув його на становище урядового містоголови.

4/. Таборування новаків – це одна з близкучіщих сторін новацької роботи першої організаційної фази. "Перший табір Уладу Новиків – піше СІРИЙ ЛЕВ" – відбувся в Корчині в 1926 р. під проводом сен. Іваненка Михайла. Справа тоді не була проста. Загалом пластове таборування з певним "твірдим" таборовим режимом, із фізичною заправою на лоні природи, находило серед досить заскорузлої під тим оглядом галицької супільності й серед батьків пластунів велике незрозуміння, а то й перепони. І коли ж вже в 1925 р. на ВПК і в пластових колах кинув гасло новацького таборування, мав я "ворогів" не тільки серед батьків, але та-кож серед пластунів, і то визначних, які боїлися перевести по аналогії до юнацтва також і таборування новаків. В сен. Іваненку Михайлові найшов я не тільки співзвучність у поглядах, але й першого виконавця того задуму в рр. 1926 і 1927. Його перші табори були першою пробою, вдалою

Центрального Комітету": "Моливості праці на відтинку новаків".

Липень - Табір новаків у Пасічній коло Надвірної. Командант: Т. Самотулка, бунчужний - М. Гута. Учасників 55, головно сільська дітвора. Табір мішаний.

Післяєзека - Табір новачок у Брюховичах коло Львова. Командант: Післяєзека Нома.

Серпень - Табір новаків у Брюховичах коло Львова. Командант: Білостоцький Тиміш.

1943

Доповідь Т. Самотулки на конференції референтів молоді: "Само-виховна праця в сільських народніх школах".

Липень - Крайовий табір новаків у Пасічній коло Надвірної. Командант: Т. Самотулка, бунчужний - Блаженко Володимир. Учасників 96. Табір мішаний.

Серпень - Табір новаків у Брюховичах коло Львова. Командант: Білостоцький Тиміш.

Вересень - Назначення субрефентом для справ новаків у проводі ВСУМ Т. Самотулку, що переняв обов'язки дня 6.IX. Помічниця субреферату по лінії дівочих частин - Калитовська Марта.

Полява правильника ч.2. - Вимоги проб знання ВСУМ. Проби в Племені новаків: 1. проба на ступень джури, у дівчат - помічниці. 2. " стрільця, " - сестрички. 3. " стежника, " - санітарки.

Перша спроба переведення курсу-відправи новацьких впорядників львівських частин. Її першів субреферент новаків.

Курс-відправа новацьких впорядників у Перемишлі та Станиславові, переведені субреферентом новаків.

Хотень - Перший збір новацьких виховників Львова та оформлення Проводу новаків львівського коша /Т. Самотулка, Цимбалістий Ігор, Шарко Тереса/. Число діючих новацьких впорядників 32.

Грудень - Доповіді Т. Самотулки на з'їзді опікунів гуртків ВСУМ:

1. Методика праці ВСУМ.
2. Узгіднення зовнішніх форм.

1944

10-24.I. Курс-табір новацьких виховників у Косові. Командант: Т. Самотулка, бунчужний - В. Романів, члени булави: Дарія Сіян, Ольга Жарська. Учасників курсу 26, що заступали осередки: Львів, Стасниславів, Коломия та Косів.

Березень - Т. Самотулка - "Племя новаків", рукопис, 168 стор. машинопису. Зміст: Вступні замітки;

Час проби прихильника /програмки сходин враз із матеріалами/-
- видрук. на цикльостилі.

Першийступінь: джура - помічниця /програмки сходин враз із матеріалами/; Доповнювальний матеріал /додаткові матеріали до першої проби/

Червень - табір новаків у Криниці під опікою Т. Самотулки. Роз'язано передчасно з уваги на воєнні події.

Підсумки:

Друга фаза розвитку новацького руху тривала відносно дуже коротко. Праця на тому відтинку під час першої еміграців в 1940-1941 рр., якщо це діялося на наших окраїнах, мала тимчасовий характер, без виразної одностайнності, що її могла надати організація чи товариство молоді з виразними ідейними основами. Щойно в 1942 р. виникла організація молоді на пластових засадах під назвою "Виховна Спільнота Української Молоді"/ВСУМ/. Справжній Пласт не мав можливостей існування в тогоденій німецькій окупованій дійсності на наших землях. Наш Основоположник ДРОТ та Верховний Отаман СІРИЙ ЛЕВ старалися знайти таку пластову форму праці для нашої молоді, яка могла б мати місце в даний момент. У ВСУМ-і збережено основні пластові ідеї, засади та навіть звичаї, але годі було вновні унаявнити зовнішні форми пластового руху. Завдання ВСУМ: dbati про релігійно-моральне, національно-суспільне та фізичне виховання української молоді, щоб цим способом допомогти їй вирости на повноцінних, творчих членів української нації. ВСУМ об'єднував молодь в віці 7-18 років життя, та окрім організаційно охоплював виховників - працівників керівних органів частин ВСУМ, віком старших за 18 р.ж. У звязку з цим ВСУМ поділився на:

1. Племя новаків, у віці 7 - 12 р.ж.,
2. " юнаків, " 12 - 18 "
3. " передових, вище 18 р.ж.

Провід ВСУМ складався із референта ВСУМ та трьох субреферентів: новаків, юнаків та передових, що очолювали дотичні племена.

Племя Новаків.

Основною клітиною Племені новаків - гурток. Гуртки об'єднувалися в курені, які підлягали субреферентові новаків. Кожний гурток мав впорядника. Провід куреня новаків творили впорядники. В основу діяльності лягли: закон, що складався із 6 точок /дещо упрощених відносно тих же в "Уладі Новиків"/ та три проби новацького знання, по зложенні яких новак одержував відповідні ступені: джура - /помічниця/ по перші пробі, стрілець - /сестричка/ по другій пробі, стежник - /санітарка/ по тре-тій пробі.

У виховній діяльності вирізано 5 ділянок, а саме: а/ діяльність національно-суспільного виховання, б/ тіловиховання, в/ практичної підготовки, г/ школення бистроти, г/ науки праці.

Організаційна мережа порівняно до "Уладу Новиків" погустішала, а зокрема у Львові /12 куренів із 370 новаками/. Уесь час діяли курені в місцевостях: Блюдники, Львів, Перемишль, Самбір, Станиславів, Стрий, Сянік, Яворів. Існували ще новацькі частини й по інших місцевостях як Коломия, Краків і т.д. Число новаків при кінці грудня 1942 зросло до 821.

Таборування новаків - це багата сторінка діяльності й в другій фазі розвитку новацького руху. В 1941 р. проведено численні табори на Лемківщині, Підляшші та Холмщині. В 1942 - 43 рр. зарисувалися два осередки новацького таборування: Пасічна коло Надвірної під проводом субреферента новаків та Брюховичі коло Львова під проводом головно Білостоцького Тиміша. Крім цього відбулися ще два новацькі табори однаке не пригадую місцевостей у яких вони проводилися, в одному з них тaborів /Станиславівщина/ кімандантом був Блаженко Володимир.

Особливості другої фази новацького руху, тобто Племені Новаків:

- 1/. спроба теоретичного обґрутування новацького руху;
- 2/. намагання поширити й поглибити діяльність новацьких частин, зокрема у Львові:

До 1/. Теоретичні міркування щодо новацької роботи проводив ДРОТ та реферував їх на сходинах окремої комісії у Львові, що її покли-

кав Сірий Лев при відділі молоді УЦК. Вони були предметом доповідей субреферента новаків та в його вступі до праці "Племя Новаків". Однаке важко було в короткому часі діяльності докладніше розробити навіть важли - віші питання праці тим більше, що практична робота з новаками займала багато часу. Та треба підкреслити факт, що провід звернув належну увагу на опрацювання діллянки методики праці з узглядненням умов росту дітей так міста, як і села.

До 2/. Вишкіл новацьких виховників - це черговий, важливий крок уперед в новацькому русі. Проведені три трьох-денні курси-відправи були лише спробами, шуканими за формою та змістом вишколу новацьких виховників. Короткий час вишколу зумовлював теоретичний характер курсу; практичні заняття обмежувалися до переведення сходин із дітьми. Завершеннем тої роботи в "Племені Новаків" був двотижневий вишкільний табір у Косові. Таборовий спосіб життя, теоретичні й практичні заняття з обслуги новакознання, леметарство тощо, вказали шлях, по якому повинні йти вишколи новацьких виховників у майбутньому.

До 3/. Цікавим експериментом по лінії поширення і поглиблення новацької діяльності була праця у Львові. Новаки різних куренів сходилися у визначений час до домівки ВСУМ і в різних самодіяльних ланках проводили заняття, що не входили в програму гурткових сходин. У ланках збиралися новаки різних куренів з особливими заінтересуваннями. Так повсталі ланки: хорова, танцювальна, "драматична" та інші, зокрема великі успіхи мала оркестра. Заняття ланок провадили відповідні інструктори-виховники. Крім цього новаки часто сходилися до домівки, щоб побавитися і мали до розпорядимости різні настільні гри.

К о р о т к о : Треба ствердити, що хоч недовго тривала друга фаза розвитку новацького руху та в тому часі внесено дещо нового. Ця фаза стала черговим кроком у розвитку новацького руху й була помостом до наступної, третьої фази, еміграційної, що носить називу Уладу Пластових Новаків.

III. УЛАД ПЛАСТОВИХ НОВАКІВ /УПН/

1945 - 1949

1945

Березень - вересень Зорганізування перших новацьких частин: Авгсбург, Регенсбург, Карсфельд /Німеччина/.

Жвітень - З'їзд СУПЕ - доповідь Т. Самотулки: "Напрямні пластової діяльності підсучасну пору в УПН". Назначення Т. Самотулки субреферентом пластових новаків.

Листопад - Опрацювання інструкцій ч.8/45 у справі устрою новацьких частин УПН в сучасну пору та ч.9/45 в справі змісту праці новацьких частин УПН. Зоргизування редакції новацького журналу "Новак" в Авгсбурзі.

Грудень - Опрацювання матеріалів на ступень джури: а/час проби прихильника; б/ Перша проба /осіння/. /Гл. Т. Самотулка: "Шлях пластового новака".

1946

3.I. - Поява першого числа журналу "Новак" /в Авгсбурзі/

9 - 14.II. - І. курс-відправа новацьких виховників в Інгольштадті.

Командант: Т. Самотулка. Учасників 17 з 6 новацьких частин.

3.III. - Зорганізуванн субреферату УУПН /нарад в Карльсфельді коло Мюнхену. Учасники: скм. Гладкий Яро, скм.Іваненко М., скм.Горохович Тоня, скм.Смеречинська А.,скм.Самотулка Т./

Старий Орел: "У жовтодзюбичому крузі" - матеріали для ведення роботи з наймолодшими новаками. /Рукопис/.

24 - 25.III. - Перша стріча новацьких виховників у Регенсбурзі. Учасників 35 з 10 новацьких частин.

15 - 17.IV. - 2. Курс-відправа новацьких виховників у Швайнфурті. Командант скм.Лещин. Відправу перевів субреферент новаків. Учасників 20 з 6 новацьких частин.

25 - 28.IV. - Праця "Підкомісії пластових новаків" /25-26.IV/ та Підкомісії УУПН /28.IV/ під час другого з'їзду СУПЕ в Карльсфельді к. Мюнхену.

20 - 22.V. - 3. Курс-відправа новацьких виховників у Ноймаркті. Командант скм. Кний В. Курс перевів субреферент новаків. Учасників 14 з 6 новацьких частин.

29 - 30.V. - Друга стріча новацьких виховників у Нойбасрн. Учасників 32 з 12 місцевостей.

13. - 16.VI. - Новацький табір у Петлінгу /Регенсбург/. Командант скм.Смеречинська Анастазія, бунчужний скм. Яримович Юрій. Учасників 21.

15.VI - 7.VII. - Новацький табір у Міттенвальді-Вірпфельн. Командант скм.Ніна Писецька, бунчужний ст.пл. Ярослав Мадай. Учасників 46, в тому 24 новаків. Табір мішаний.

28. - 30.VI. - 4. Курс-відправа новацьких виховників в Новому Ульмі. Командант скм.Самотулка Т. Учасників 66, що презентували 16 гнізд із 12 пластових осередків.

30.VI. - Третя стріча новацьких виховників у Новому Ульмі. Учасників 78.

9.VII - 9.VIII. - Новацький табір у Бертегсгаймі /бритійська зона Німеччини/. Командант скм.Бачинський Леонід. Учасників 106.

29.VII - 14.VIII. - Новацький табір в Обердорфі /Авгсбург/. Командант - ст.пл.Демянчук Оксана. Учасників 28, в тому 16 новаків. Табір мішаний.

2 - 8.VIII. - Новацький табір у Волькерінку /Регенсбург/. Командант скм. Смеречинська А., бунчужний пл.уч.Думик М. Учасників 48, в тому 32 новаків. Табір мішаний.

- Новацький табір над озером Фушель /Австрія/. Учасників 78, в тому 42 новаків. Табір мішаний.

20.VIII - 2.IX. - Пластовий табір у Фірнберзі /Байрейт/. Командант пі.сен.Дармохвал В., бунчужна пі.сен.Боровик Софія. Учасників 69, в тому 14 новаків і 12 новачок.

21 - 23.VIII. - 5. Курс-відправа новацьких виховників у Корнберзі. Командант Самотулка Т. Учасників 26 з 3 місцевостей /4 гнізд/.

26 - 28.XII: - 6. Курс-відправа новацьких виховників у Вайсенштадт. Командант скм. Т. Самотулка. Учасників 23 з 9 пластових осередків - 11 новацьких гнізд.

1947

Лютій - Поява правильника УПН.

15 - 16.III Третій З'їзд СУПЕ в Регенсбурзі; розподіл УПН на улади: Улад Пластових Новаків та Улад Пластових Новачок.

9 - 14.VII. - 7. Курс-відправа новацьких виховників в Міттенвальді. Командант скм. Самотулка Т., бунчужний ст.пл. Коцюмака Богдан. Учасників 11, з 6 пластових осередків /8 новацьких частин/.

Липень - Новацький табір у Гайденав /англійська зона/. Командант пл.сен. Уласевич.

5 - 7.VII. - Участь новаків у Ю. С. В. в Міттенвальді.

- Новацький табір над озером Ст. Вольфганг /Австрія/, Учасників 58, в тому 28 новаків. Табір мішаний.

17 - 29.VII. - Новацький підтабір на острові Велика Береза, Штаффельзее /Міттенвальд/. Командант скм. Гірняк Никифор. Учасників 18.

29.VII - 11.VIII. - Новацький табір у Волькерінгу ім. о. скм. А. Буцького /Регенсбург/. Командант пл. сен. Саєвич Р. Учасників 22.

1. - 14.VIII. - Участь референта УПН-ів у курсі т.зв. "Водзупових", зорганізованому польськими скавтами у Фільдблекен /Німеччина/.

Серпень - Новацький табір над озером Ст. Вольфганг /Австрія/, Учасників 45, в тому 24 новаків. Табір мішаний.

17. - 18.VIII. - Обласна рада новацьких виховників в Ашаффенбурзі з прогуллям пароплавом по Райні.

22 - 28.VIII. - 8. Курс новацьких виховників. Командант скм. Самотулка Т., бунчужний ст.пл. Сулик Степан. Учасників 21 з 7 пластових осередків, що заступали 9 новацьких частин.

19.X. - Нарада співробітників реферату УПН-ів в Авгзбурзі. Створена Вишкільної Ланки при реф. УПН-ів - голова скм. Самотулка Т., член-стпл. Петрів Святослав і ст.пл. Слиж Володимир.

23.XI. - Красна Рада новацьких виховників у Мюнхені.

10.XII. - ГПС схвалила текст обіцянки новака /Постанова ч. 40/.

21 - 25.XII. - 9 Курс-відправа новацьких виховників у Інгольштадт. Командант скм. Самотулка Т. Учасників 13, з 9 пластових осередків, що заступали 10 новацьких частин.

1948

10 - 17.I. - 10. Курс новацьких виховників /ІІІ. Рада Орліного птаха/ в Регенсбурзі. Командант скм. Самотулка Т. Учасників 23 з 11 пластових осередків, що заступали 12 новацьких частин.

12 - 21.II. - 11. Курс-відправа новацьких виховників у Вангені /Фрайзінга зона Німеччини/. Командант скм. Самотулка Т. Учасників 7 з пластовою кошкою Ліндав /Ліндав, Ванген, Кіслег/.

14.V. - Поява 1. числа журналу новацьких виховників "Вогонь Орлиної Ради".

1.VI. - Схвалення нового правильника Уладу Пластових Новаків, постановою ч.5. Головної Пластової Старшини з 28.IV.48 р., поданого до відома в "Пластові Вісті" ч. 1/1948.

26 - 30.VI. - Відправа юнацьких і новацьких виховників у Ліндеку /Австрія/. Відправу перевів пл.сен.Чума Ярослав, при допомозі п.сен. Завадівської М. та сkm.Чайківської Ірини, ГриньовськбГ М.Учасників 20.

12 - 17.VII. - Участь референта УПН-ів в Cup Wood Badge Course у Донопертайх /англійська зона/, зорганізованому англійськими скавтами /І.Б./. Учасників курсу 25 /12 англійців, 9 німців, 2 литовців, 1 естонець та 1 українець/.

29.VII - 2.VIII. - 12.Курс-відправа новацьких виховників у Міттенвальді, який перевів скм. Самотулка Т. Учасників 11, що репрезентували 6 пластових осередків та 8 новацьких частин.

29.VII - 27.III. - Новацький табір "Хомлик" в Егг /Форарльберг - Австрія/. Командант пл.сен.Улицький Ярослав, бунчужний ст.пл. Сось Іван, учасників 25.

30.VII. - 8.VIII. - Новацький табір в Ашафенбурзі. Командант скм. Хухра Антін, бунчужний ст.пл.Кулинич Надія: Учасників 23, табір мішаний.

10 - 24.VIII. - Новацький табір "Лісовики" в Міттенвальді. Командант ст.пл. Сілк Ірина, бунчужний ст.пл. Слиж Володимир. Учасників 38.

18 - 31.VIII. - Новацький підтабір на краєвому пластовому таборі "Трипілля" в Оеррель /англійська зона Німеччини/. Командант скм.Теодосій Крупа, бунчужний пл.сен.Левицький Юрій. Учасників 16, табір мішаний.

22 - 31.VIII. - 13.Курс-відправа новацьких виховників в Оеррель /англійська зона Німеччини/. Перевів скм. Самотулка Т. Учасників 18 із 6 пластових осередків.

17.VIII. - 7.IX. - Новацький табір "Маківка" в Фушель /Австрія/. Командант пл.сен.Маланій Б., бунчужний пл.сен.Дячук М. Учасників 59, табір хлоп'ячий.

Літом - Табір новачок у Міттенвальді. Командантка пл.сен. І. Кучер.

1949

17 - 21.III. - 14.Курс-відправа новацьких виховників у Міттенвальді. Перевів скм.Самотулка Т.. Учасників 10 із 6 пластових осередків.

31.V. - 8.VI. - 15.Курс-відправа /IV.Рада Орлиного Вогню/ в Міттенвальді, призначений для організаторів новацьких таборів. Курс перевів скм. Самотулка Т., при допомозі пл.сен. Савича Р., та ст.пл. Слижа В. Учасників 12 із 8 новацьких частин.

31.V. - 8.VI. - Зональний табір новаків у Міттенвальді. Командант скм.Самотулка Т., бунчужний ст.пл. Слиж В. Учасників 52 з 5 пластових осередків. Табір хлоп'ячий.

2 - 4.VI. - Міжнародна стріча новаків /реллі/ в Авгзбурзі /на Зандберзі/. Учасників 68, естонці, литовці, мадяри, поляки, росіяни та українці. Українську групу реprезентували: Рій "Соколята" - 19 гніздо УПН в Діллінгені, в числі 7 під опікою скм. Самотулки Т. та ст.пл. Гусака

М. і Рій "Рисі" - підготовче гніздо УПН в Цуффенгавзені, в числі 6, під опікою скм.о. Будного Петра та пл.скоба Петра Біланюка.

15 - 29.VII. - Табір новаків "Нова Гілка" ім.скм. Іваненка Михайла в Маріенталь /Регенсбург/. Командант ст.пл. Негайнів Богдан, бунчужний пл.розв. Шаран Михайло. Учасників 20, табір хлоп'ячий.

Літосм - Табір новачок "Чорногора" у Міттенвальді. Командант пл.сен. Сілк Оксана. Учасниць 27.

Підсумки:

Третя фаза розвитку новацького руху - еміграційна. Вона ще незакінчена. Закінчилася лише її перший етап, - новакування у тaborах переміщених осіб. Цей етап незвичайно багатий в події, а важливий тим, що розгорнена широко праця охопила всі ділянки новацького життя, при чому помітна посилення активність на ділянках, що були менше розроблені у попередніх фазах.

На цьому місці необхідно підкреслити факт, що Пласт на еміграції повстав стихійно. Промід оформився в той час, коли вже діяла низка частин за старими зразками в нових умовах. Завданням новацького проводу, що його покликано до дії осінню 1945 р., було в першу чергу охопити організаційно вже існуючі новацькі частини та впорядкувати їх діяльність. Труднощі лежали у відсутності достатньої кількості новацьких виховників та відповідної літератури, що уможливила б молодим виховникам проводити роботу з новаками в нових умовах, в умовах таборового життя переміщених осіб. У зв'язку з цим на основі досвіду з попередньої фази діяльності та перших спосетережень життя й побуту в тaborах Ді-Пі, започатковано працю у напрямі її водностайнення, за допомогою інструкцій чч. 8 і 9/1945, видання матеріалів для впорядників а також журналу "НОВАК".

Ми дістали від дотогочасних виховників у спадщині надбання, головно по організаційній лінії, що не були без впливу на спосіб ведення праці. По традиції покладено у нас в основу організаційної побудови і поведено діяльність роємі, а не гніздами, як це прийшло в каббінгу. Організаційна схема У.П.Н. зарисувалась така: рій /росій/, - гніздо /гніздовий/- УПН-ів, - референт новаків БГКП-ів. Крім того діяли ще в міру потреби - кошові, обласні та країові референти новаців дотичних булав. По лінії діяльності створено ще т.зв. Вишкільну Ланку із завданням: вишколювати новацьких виховників, опрацьовувати матеріали для журналів новаків та новацьких виховників, тощо.

В 1947 р. дійшло в УПН, як загалом у цілому Українському Пластовому Уладі до розподілу на чоловічі та жіночі улади, що діяли - якщо говоримо про УПН-ів та УПН-ок -, за узгідненим правильником та зрізничкованими лише вимогами проб і новацьких уміlostей. Розв'язання питання діяльності натрапляло на великі клопоти. Закон, обіцянка, привітання, проби - позначилися на різних етапах попередніх фаз розвитку, різними, часто невповні викінченими штрихами. Тому виникла необхідність превести в умовах нової дійсності експерименти щодо ведення роботи з новаками. Для організаційно й діяльностової побудови Уладу важливим було встановити вікову межу новаків, що початково була дуже широка /7 - 13 рр/. Теорія і практика вимагала в тих умовах поділу на новаків молодших і старших, а в слід за цим мусіла піти зрізничкованість діяльності з узглідненням віку дітей, пір року, тощо. Складність програми, до деякої міри перенасичність, переражала тих, що не хотіли чи не могли вглибитися в новацьку роботу, хоч таке розв'язання питання методично було без закиду. А до того, чи ж не краще обмежити у початковій діяльності самостійність недосвідчених, головно впорядників-новаків, конкретизуванням - уточненням напрямних і поданим матеріалів? Ця розв'язання

ка видалася нам у той час правильною. Коли згодом вік обмежено на 7 - 11 рр., тоді й упрощено діяльностеву побудову, уподібнюючи її до каббінгу. Підставою діяльности стали: закон, обіцянка, клич і З пропри новака. До програми діяльности УПН-ів впроваджено ще новакі вміlosti, своєрідні формою, овіяні подувом рідного краю. На вміlostях а також на пробах УПН-ок помітне п'ятно чужих впливів.

Увага Проводу тобто субрефера новаків, а згодом після розподілу на два улади, рефера новаків Булави ГКП-ів, зосередилася у великій мірі на вишколі новацьких виховників, оформленні Уладу та на видавничій діяльності. Провід не мав змоги більше попрацювати в ділянці міжнародних зв'язків, хоч і цієї ділянки зовсім не занедбав /участь в чужинецьких курсах, у міжнародній стрічі новаків в Авгзбурзі і т.д./

Питання вишколу новацьких виховників і оформлення новацького руху дуже тісно пов'язуються зі собою. Вишкільні курси - це одні з важливіших місць формування думок та передавання їх учасникам курсів, не говоря вже про наради Проводу УПН, наради відповідних комісій під час II. З'їзду СУНЕ, нарад Вишкільної Ланки і т.д. Підставові елементи, а саме: закон, обіцянка, клич, а дальші вимоги проб і вміlostей - ще повністю не оформлють новацького руху. Потрібно ті елементи пов'язати в одну цілість і надати їм відповідну форму, чи пак овіяти якоюсь атмосферою. Для каббінгу притаманна атмосфера джунглів, побудована на писаннях Кіплінга.

Питання атмосфери та загалом оформлення новацького руху з'ясував Старий Орел в окремій праці "Основи виховання новаків" - /Зміст: Визначення; Орлина атмосфера; Мета та завдання; Основні елементи; Метод праці; Підсумки/. У нас пороблено всі старання ввести орлину атмосферу, яка нав'язує до скоба. Рій, гніздо, назви новацьких ступенів з одної сторони, з другої - назви новацьких виховників - сірі орли, т.зв. орлині круги для курсів, а времі жurnal новацьких виховників "Вогонь Орлиної Ради" - це ті замоди для створення атмосфери, що повинна крім того базуватись на якісь фабулі. На превеликий жаль серед нас не має ще свого Кіплінга. Тому мусимо вихіднувати різні надбання головно народної творчості, як назви, легенди, перекази, тощо. Не відречі буде підкреслити факт, що в основу новацького руху покладено головним чином скарби народної творчості, проникнені чистими ідеями любові, добра, правди та справедливості.

Вишкільні курси - це чергове велике досягнення УПН, якого коріння сягають до "Племені Новаків". За 5 років на еміграції проведено 15 курсів - це велике досягнення. При цій нагоді треба відмітити, що референт новаків особливе багато працював теоретично й практично в ділянці вишколу новацьких виховників, студіюючи чужу літературу й особисто беручи участь у чужих скавтових курсах: англійському й польському. Програма наших вишколів усталена й достатньо розроблена.

Провід УПН-ів ставався реалізувати свої задуми за допомогою журналу "Новак" та журналу новацьких виховників "Вогонь Орлиної Ради". "Шлях пластового новака", "Перші Кроки" та деякі рукописи членів Вишкільної Ланки, - це скромні надбання у видавничій ділянці УПН-ів. З уваги на малу кількість новацьких робітників у централі важко було вирівняти всі недомагання в нашому русі, хоч ми були їх свідомі. Багато уваги, зокрема на курсах, зосереджено на питанні методу праці, в основу якого лягли три основні елементи: гра, розповідь /гутірка/ та пісня; іншими словами: ігровий та художньо виховний метод. Праця проводилася в малих гуртах /роях/ та в більших /гніздах/ новаків.

К о р о т к о: Перший етап третьої фази розвитку новацького руху приніс охоплення всіх питань новакування. Можливе, що розроблення питань не недостатнє та віримо в це, що в черговому етапі дії УПН вдастся вже більше рівномірно випрацювати питання новацького життя, зокрема новацьку проблематику в подробицях, якщо очевидно зовнішні умови нам на це дозволять.

IV. РОЗВІЙ НОВАЦЬКОГО РУХУ ЗА ПРОБЛЕМАМИ

Так хронологічне зіставлення подій новацького руху, як і коротке записання важливіших фактівожної фази розвитку не дають тій наглядності суті питань, що стояли й ще стоять перед сьогоднішнім Проводом УПН. Уже в 1945 р. зарисувались чітко три комплекси питань, що чекали свого повного розв'язання а саме:

1/ комплекс питань, зв'язаних з організаційним охопленням терену діяння;

2/ комплекс питань, зв'язаних із діяльністю новацьких частин,

3/ комплекс питань, зв'язаних із кадрами новацьких виховників та Проводом УПН.

Розглянення кожного з цих питань у їх розвоєвому ході може допомогти також пластунам, що не займалися новацькою роботою скопити сутні думки та питання новацького руху. Основним питанням, що являється вихідним для всіх інших похідних є питання правильника.

ПРАВИЛЬНИК

Виготовлення нового правильника, що скоплював би цілість новацьких питань і правильно їх розв'язував, натрапило в нас, на еміграції, на великі труднощі. Оформлення новацької роботи під цю пору ставило вимогу докладного вивчення правильників своїх і чужих новацьких уладів, та не лише правильників, а вивчення н.пр. каббінгу та всіх його відмін. У нас згадану працю ускладнювали ще й: відсутність докладно розробленої та в практичній роботі провіреної новацької методи; відсутність ясно з'ясованої думки щодо ведення новацької роботи; відсутність перекладної літератури предмету, при рівночасній необхідності пізнання тогочасних дітей і сіредовища. Наведеним трудніщам, як також і прийняття на III. З'їзді СУПЕ статуту Т-ва "Український Пласт", треба приписати чергові зміни правильника.

Простежім за розвоєвим шляхом та вкажім на суттєві моменти у розвитку оформленої думки новацького руху. На тому шляху вирізняються три етапи, що їх у нашому випадку здається з'ясовуватимуть правильники. Во правильник визначує мету, надає організаційні форми та накреслює діяльність частин.

Вихідною точкою для новацького руху став каббінг. Цікаво, як заликорився у нас каббінг. Ми перейняли від англійців ідею та метод, намагаючись прищепити і розвинути їх на канві української духовості та згідно з інтересами української спільноти. Копіювання чужого зразка, звичайна форма перейняття чужої ідеї, помітна була на Закарпатті, де силово зовнішні обставини не можна було переводити повністю рішені ВПК. Це вичувається зовсім виразно в праці скм. Бачинського Л. "Вовченята й лисички". А в Галичині, де пластова ідея знайшла відповідний ґрунт і зовнішні можливості для розвитку, зразу помітне стало намагання вити поза межі чужого зразку. Вказують на те: 1/ зміна назви - "новик", а не "вовчень"; 2/ переставлення точки тяжіння в організаційно-діяльності побудові на гурток, у зв'язку з чим робота проводилася гуртками, а не "зв'язками" /гніздами/; 3/ різниця в змісті проб та підході до новацьких проб, яких у нас було 7; 4/ в оформленні закону зарисувалися у нас систематичний спосіб думання. Наш закон начислював 6 точок і скоплював приблизно всі важливіші прикмети ідеального українського новака у противагу до англійського закону, що в ньому подано лише дві точки, в яких підкреслюється відношення "вовченяти" до безпосереднього зверхника та напрямна, що до внутрішнього росту вовченяти.

Перший наш правильник 1924 р. коротко скоплював важливіші питання новацької роботи. З'їзд новацьких виховників у 1927 р. напевне не

був без впливу на зміну тогочасного правильника, що його затвердила ВПК 14.VI.1929 р. Важливіше з "Правильника Уладу Українських Новиків /-чок/":

§ 2. Ціллю Уладу є ширити пластову ідею серед дітей народних шкіл у віці 8 до 14 р. життя.

§ 3. Мета праці: посодляти фізичному, моральному й інтелектуальному розвиткові новиків.

§ 4. Метод праці зібраний у т.зв. "Пробах Українського Новика". Після зłożення першої проби новик складав обіт /приречення/.

Закон новика: 1. Новик любить Бога й Україну.

2. Новик слухає Батьків і Старшину.

3. Новик є приятелем всіх людей і братом кожного українського новика.

4. Новик радо всім допомагає і старається щодна зробити хоч одне добре діло.

5. Новик усміхнений і веселий.

6. Новик все панує над собою, не плаче і не нарікає.

Привіт: "Г о т о в с ь!"

Організаційна побудова: найнижча організаційна одиниця - гурток, що складався з 6-12 членів; 2-8 гуртків творили зв'язок новиків. Протівід розбудований від рад інструкторів аж до Команди Уладу Новиків.

Загальна характеристика: У першій фазі поставлено перші кроки в напрямі оформлення системи позашкільного виховання дітвори, побудованої на пластовій ідеології. Перещеплено на український ґрунт ідею та частинно метод каббінгу, надаючи їм своєрідного українського стилю. В організаційно-діяльністевій діяльності впроваджено принцип ведення роботи гуртками, а не зв'язками. Піонери новацького руху мали великі і важливі досягнення для новацької справи в розробленні організаційної побудови, залишаючи нам у спадщині докладну організаційну схему новацького уладу.

Розв'язання Пласти в Галичині - це поважна затримка в новацькій роботі, зокрема в секторах організації й діяльності. Постійних занять з новаками не можна було заступити кількотижневими таборами, що відбувалися раз до року. Тому не можна було перевірити на практиці сконкретизованих у правильнику напрямних.

Правильник Виховної Спільноти Української Молоді /ВСУМ/, написаний ДРОТ-ом, є до дялкої міри доповненням попередніх, якщо брати до уваги його частину, що відноситься до новацького відтинка, т.зв. "Племя Новаків". У процесі праці згадана частина улягла доволі великим змінам, але загальні рімки залишилися ті самі. "Племя Новаків", як тоді називало Улад Новаків, об'єднував новаків у віці 7 - 12 р. життя, тобто дітей народних шкіл та 1-2 класи гімназії. В організаційно-діяльністевій побудові став зарисовуватися вже розподіл на новаків 7-9 річних т.зв. "жовтодзюбів" /1-3 класи народних шкіл/, та справжніх новаків /4 класи народної школи та 1-2 класи гімназії/.

Основною клітиною "Племені Новаків" був гурток /6-12 членів/ на чолі з гуртовим. Всі гуртки даної школи-місцевості об'єднувалися у курені на чолі з курінним проводом /курінний, заступник курінного, писар, господар/. Виховну працю в гуртку вів впорядник, член ВСУМ, що закінчив 16 р. життя. Всі впорядники даного куреня творили гурток впорядників. Новаки проходили на своєму виховному шляху три прobi новацького знання і осігали такі ступені:

джура - помічниця, після першої проби

стрілець - сестричка, " другої "

стежник - санітарка, " третьої "

Привітання залишилось те саме: "Готовсь!"

Новацьке приречення та новацький закон змінено. Новацьке приречення: "Прирікаю всією мвсю поведінкою заслуговувати на довір'я Виховної Спільноти Української Молоді, що виросту Україні на користь і славу".

Закон новака:

1. Новак вірить в Бога та любить Україну.
2. Новак береже чести й слави Племени Новаків.
3. Новак робить добре діло.
4. Новак слухає зверхників.
5. Новак дбає про здоров'я.
6. Новак є приятелем природи.

Загальна характеристика: У другій фазі продовжувано працю по лінії генерального розроблювання діяльності новаків, в якій то праці участвуються також спроби методичного оформлення новацької роботи. Введення різновікового принципу в діяльності новаків, диференціація застосування у залежності від віку новаків тощо, знамли тут свій вивів. Згаданий теоретичний розподіл новаків на 7-9 і 10-12 - річних виказався непрактичний у переведенні, з уваги на ведення праці в різних шкільних середовищах: народні школи, гімназії.

На порядок дня виникла потреба застосувати новий метод у праці з 7-8 - річними новаками. І ми провели у Львові перші проби нового способу ведення праці з цими дітьми, побудованого виключно на ігровому принципі. На жаль воєнний час не дозволив нам зібрати більшого досвіду в праці з жовтодзюбами.

Принцип ведення праці гуртками а не куренями, залишився на-даліше відставовим. В організаційній побудові ми не вийшли поза межі куреня. Не розбудовано Проводу Племені новаків, творили його субреферент та його заступниця для дівочих частин. Такий приблизно був хід формування новацької праці до 1945 р.

З тими досягненнями попередніх новацьких виховників ми ввійшли в третю фазу розвитку новацького руху, хоч правду кажучи, на печатку цієї фази лише частина тих надбань була відома для тогочасного Проводу. Історія "Уладу Пластових Новаків" записала три важливі факти, що говорять про формування новацького уладу:

- 1/ Інструкція ч.8/45 та ч.9/45;
- 2/ Правильник УУПН;
- 3/ Правильник УПН.

Інструкція Команди СУПЕ ч.8/45 у справі устрою новацьких частин УУПН у сучасну пору та інструкція ч.9/45 у справі змісту праці тих же частин, видані дні 21.IX.1945 р., - це чергова проба оформлення новацької роботи в час нашої мандрівки по чужих землях. Та спроба дала зможу новим новацьким виховникам зорієнтуватися згрубша в роботі та тим самим давала можливість уодностайнити виховну працю на відтинку новаків. Цікавіше з тих інструкцій:

у ділянці устрою: вік новаків 7-13 років із розподілом на молодших /новаків-жовтодзюбів, 7-10 -річних/ та старших /новаків-орлят 11-13 -річних/. Найнижчу, основну виховну клітину творили 6-12 новаків рій /на чолі з роєвим/, 2-8 новацьких роїв об'єднувалися у гніздо, що входило в склад кома на рівні з пластовими куренями.

В ділянці змісту праці: В інструкції ч.9/45 поміщені вказівки що до праці новаків-жовтодзюбів. Заняття побудовано на елементах: гри, пісні та казки. У веденні роботи з жовтодзюбами передбачено 4 етапи: на першому етапі, тобто з учнями 1-ої класи народньої школи, що організується в другій половині шкільного року, тобто на весну /7-ми річні новаки/, виховники повинні вести роботу за допомогою нескладних

рухливих ігор, з перевагою вільних, які згодом підмінююти складнішими. Вони мають на меті з вплетеними тут і там казками, віршами, піснями, сприяти розвиткові самостійності, ініціативи та уяви дітей, як також зарисувати чи поглибити в духовстві перші сліди національної свідомості, національної культури і т.д. Поодинокі заняття новаків повинні робити враження окремих, відірваних від себе, при чому всі вони разом повинні творити цілість.

На другому етапі виховної праці вже не треба подавати відірваних від себе гор, а сполучувати в одну цілість, в так звані ігрові комплекси. Один ігровий комплекс триває довше або коротше, в залежності від теми, що її проробляється. Він закінчується добуттям відзнаки. Ігрових комплексів є шість і вони побудовані на елементах гри та казки. Гри на загал складніші мають правила.

На третьому етапі з 9-тирічними новаками проводити в наступному ігрові комплекси, що міняють до деякої міри свій вигляд, заради введені елементів світа дійсности. Вводити тут прості новацькі гри з метою розвивати в новаків бустро чуттів. Зміст допоміжного матеріалу повинен радше промошувати шлях до розвитку реального світогляду дитини.

Четвертий етап - це підготовчий для переходу до новаків-орлят. Ігри та інші складові частини заняття єднають елементи суперництва, що мають на меті отримання своєрідних вміlostей, н.пр.: "Соколине око Добрині", та елементи, що мають розвивати реальний природничий світогляд дитини.

План діяльності новаків-орлят розроблений докладніше. Крім загальних вказівок щодо засобів і заходів, подано вимоги на перший ступінь "джури". Щоби його здобути потрібно зложити чотири іспити: осінній, зимовий, весняний і літній. Робота з тими новаками тісно пов'язується з явищами природи.

Призначенням інструкцій було розв'язати ряд пекучих питань щоденної новацької роботи. Як тимчасові інструкції, що мусили з'явитися під тиском потреб сірого пластового будні, ще не могли розв'язувати всіх питань, навіть першої важи, як н.пр. новацького закону, новацької пісні, вимог другої та третьої проб, постанови про відзнаки та однострій. Всі ці питання чекали своєї розв'язки, як мусила попередити докладна аналіза дотогочасних своїх і чужих досягнень з обсягу новацтва. Місцем розмов на згадані теми став субрефераат УУПН та II-ий З'їзд СУПЕ. Предметом субреферату в дніх 23.III.1946 р. /Регенсбург/, 4.V.1946 р./Карльсфельд/, 26.VII.1946 р:/Фрайман/, 25.VIII.1946 р. /Фрайман-Мюнхен/ були справи правильника.

Покликані до життя "Підкомісія пластових новаків" в дніх 25-26.IV. 1946 р. та "Підкомісія УУПН" в дні 28.IV.1946 р. під час II. З'їзду СУПЕ в Карльсфельді мали на меті проаналізувати інструкції чч. 8 і 9/46 і внести відповідні поправки та доповнення. У висліді проведених дискусій з'явився правильник у вересні 1946 р. До цього правильника, що на 5-ти сторінках розв'язував основні питання новацької роботи, долучено обширні "пояснення" /45 сторін/. Метою такої побудови правильника було устійнити прінципові питання. Пояснення повинні були в міру потреби, з бігом часу, улягти повільнім змінам аж до їх остаточного оформлення. Ця думка однакче не знайшла підтвердження Команди і на основі цього правильника зладжено новий правильник, який з'явився в лютому 1947 р.

"Правильник Уладу Українських Пластових Новаків" розподілявся на такі частини:

- А/ Устрій частин Уладу Українських Пластових Новаків.
- Б/ Програма виховної діяльності.
- В/ Приписи про однострій, відзнаки, книги в УУПН.
- Г/ Провід УУПН.

Особливістю першої частини був розподіл новаків на 3 групи-ступені:

молодша група /7-8 річні/	- новаки-жовтодзюби,
середня " /9-10 "	- " орлята,
старша " /11-12 "	- " юні орлята.

Добування поодиноких ступенів узaleжнюювано від віку. Поодинокі ці ступені не мали тягlosti. Наведений розподіл відносився до діяльностi. До виховної програми введено новацький кліч: "Готусь до служби в Пластi", коротко: "Готуйсь!" та новацький закон, що складався із 7 точок:

- 1/ Новак любить Бога й Україну.
- 2/ Новак слухається батьків і пластових виховників.
- 3/ Новак говорить правду.
- 4/ Новак пильно вчиться.
- 5/ Новак зберігає чистоту та порядок.
- 6/ Новак додержується правил у грі.
- 7/ Новак робить добре діло.

Запроектована в інструкції ч.9 система проб виявилася непрактичною у дальшій праці і тому ми не вважали за доцільне її продовжувати. Треба однаке на тому місці підкреслити, що в початковій діяльностi на відтинку новаків на еміграції ті вимоги словнили своє завдання. Завдяки подрібному розробленні, вони були великою допомогою у праці впійдників, що не мали в цій роботі ані досвіду, ані вишколу, а таких новацьких виховників було не менше 90 відсотків.

Тодi ми запропонували зовсім іншу систему проб. План діяльности визначували:

- 1/ Ігрові комплекси на ступiнь жовтодзюба.
- 2/ Проби на ступiнь орляти.
- 3/ Вмilosti - вимоги на 3. ступiнь юного орляти.

До 1/ Під гровими комплексами ми розуміли суцiл гор, переплетений казками, пiснями, загадками тощо, що мали творити змiст занять новакiв. Виховнi напрямнi ігрових комплексiв, як i загалом цiлої роботи з новаками, випливали з закону й були так сформулованi:

- 1/ Особиста й збiрна дисциpliна й порядок.
- 2/ Усамостiйнення новака.
- 3/ Привички особистої гiгiєни.
- 4/ Поведiнка дома, на вулицi, в школi, в природi.
- 5/ Школення бистроти чуттiв.
- 6/ Вiдповiдна вiковi рухова справнiсть.
- 7/ Потреба роблення доброго дiла.
- 8/ Побудження вiдчуття любови до Бога та принадлежностi до свого народу.

Усi 6 ігровi комплексi /Кожумяча, Осiнча, Зимовча, Веснянча, Лiтенча, Отрок/ мали проводитися продовж одного - двох рокiв. По їх проведеннi новак одержував ступiнь жовтодзюба.

До 2/ Проб на ступiнь юного орляти було шiсть:

1. Проба орлиного ока.
2. Проба зячого слуху.
3. Проба бистроного оленя.
4. Проба кожумякової справности тiла.
5. Проба заклятої мовчанки.
6. Проба вдалости княжого дружинника.

Пiдготовка до кожної проби тривала 3-4 мiсяцi. Пiсля вiдbutтя всiх проб новак одержував ступiнь орляти. Згаданi проби побудовано на основi проб, що їх переводжено в "Уладi Новикiв".

До 3/ щоб добути ступінь юного орляти, треба було проробити такі вміlosti: 1. Джура, 2. Братчик, 3. Таборовик, 4. Вістун, 5. Верховинець, 6. Чорноморець.

Час переведення згаданих вміlostей обмежувався від 1 до 2 років. Подана програма виховної діяльності зустрілася з критикою деяких новацьких виховників, що уважали її за складну й висловлювали бажання мати по-змозі як найпростішу систему проб. Особливою причиною складності запропонованої програми був широкий віковий діапазон /7-12 років/, у висліді чого організовано дітей із двох шкільних середовищ: народної школи та гімназії. Нам вдавалося недоречним підготувати до проби на ступінь жовтодзюба новаків - гімназистів, що тужать вже за юнацтвом. Це й багато інших причин вказували нам на доцільність виготовлення такої системи проб, що відповідала б віковим заінтересуванням та фізичним спроможностям дітвори, тим більше, що вона була дещо вільніша за попередню і давала спорядникові більше свободи. Можливо, що велика кількість проб, до ділкої міри перенасиченість програми вимагала поправок.

З хвилиною, коли питання віку новаків вийшло знов на порядок дня і коли ведення новацької роботи з гімназистами виявилось недоцільним тому, що вони занадто вже тягнуть до юнацтва, вирішено обмежити час новакування до 11 років життя. Тоді зовсім логічною стала вимога опрацювання нової системи проб.

Припини про однострій та відзнаки новаків - це одна з нових, оформлюючих, важливих праць для новацького уладу.

Окрему увагу звернену в правильнику на оформлення і зрізничкування новацьких виховників за ступенями.

Правід Уладу розбудовано, йдучи знизу вверх, так: обласний зв'язковий новаків, красвий зв'язковий новаків, верховні власті УУПН з Великою Радою Новацьких Виховників та Командою УУПН на чолі.

Характеризуючи загально правильник УУПН трέба завважити, що його постанови склюють цілість справ, що відносяться до організації діяльності Уладу.

Такий стан тривав до III. З'їзду СУПЕ /1947/, після якого знову виникла потреба внести поправки до правильника згідно з принятим на тому З'їзді статутом Товариства "Український Пласт".

У зв'язку з роздподілом до цього часу одного уладу на два, тобто Улад Пластових Новаків /УПН-ів/ і Улад Пластових Новачок /УПН-ок/, виникли два проекти правильника. Після довгих розмов узгіднено правильник, який по схваленні ГПС видрукувано в "Пластових Вістях" ч.1/48. Правильник складався із таких частин:

I/ Основні ствердження.

II/ Приняття до частин УПН.

III/ Організаційна схема.

IV/ Виховні органи УПН.

V/ Ступені новацьких виховників.

VI/ Пластунки - новацькі виховники.

VII/ Виховна програма УПН.

VIII/ Відзнаки, знамена й інші знаки в УПН.

IX/ Книговедення в УПН.

X/ Новацька службова книжечка.

XI/ Однорстрій.

Наведений правильник, як зліпок двох проектів, мав багато недомагань. У 1949 р. запропоновано поправки до того правильника та доповнення, що їх вже в цьому обговоренні беремо до уваги. Вік членів УПН поширено до 12 р., та це залишається без впливу на побудову діяльності тому, що ми фактично організуємо новаків лише в народніх школах. Перших

6-9 тижнів хлопець згл. дівчина є прихильником, складають заяву вступу, а потім підготовляються до складання першої проби та обіцянки. Організаційна схема: рій /6-10 членів/-роєвий, гніздо /2-4 рої/-гніздовий. Виховний провід: впорядник /ланка впорядників/, гніздовий,/о-цікун/, кошовий референт новаків, обласний референт новаків, краєвий референт новаків, головний референт новаків. Новацькі виховники поділяються на два ступені: новацький виховник першого ступеня, новацький виховник другого ступеня.

Виховна програма УПН:

- 1/ Новацький клич: "Готуйся до Пласту", коротко "Готуйсь!", що є рівночасно привітання новаків.
- 2/ Обіцянка новака: "Обіцяюсь любити Бога й Україну, помагати другим, придергуватись новацького закону".
- 3/ Новацький закон: 1. Новак служить Богові й Україні.
2. Новак слухається виховників.
3. Новак старається бути щораз ліпшим.
- 4/ Новацькі проби - три: 1. на ступінь жовтодзюба
2. на ступінь юного орляти
3. на ступінь орляти.

Вимоги проб опрацьовано окремо для новаків і новачок.

- Проби УПН-ів; Вимоги кожної проби складаються з 2-ох частин:
- A/ Вимоги допущення до проби, що охоплюють ряд чинностей, які новак має зробити, щоб могти складати пробу.
 - B/ Вимоги проби, яку радше треба вважати за вправу новака в самоопануванні й вмінні зосередити свою увагу в момент проби, що її звичайно проводимо в терені.

Кожна чергова проба за своїми вимогами більше складна, бо вона призначена для старшого вже віком новака.

Проби УПН-ок; Вимоги кожної проби є поширенням попередньої. Нагало вимоги замало конкретизовані.

- 5/ Новацькі вміlosti, опрацьовані окремо для новаків і для новачок.
- 6/ Система похвал і пересторог: уведенням системи похвал підкреслено важливість застосування похвал, як виховного чинника.

Новацька відзнака "жовте орлятко на скелі з написом "Готуйсь" /проект ЕКА/, основна барва УПН - жовта -, відзнаки роєвої принадлежності - кругла зелена із жовтою сильветкою символу рою, - відзнака новацьких ступнів, тотеми, знамена, однострай залишилися майже без змін.

Характеризуючи загально правильник УПН треба підкреслити, що він є удосконаленням попередніх. У ділянці організаційній позначилося намагання обмежити число членів у рої та в гнізді по змозі до найменшого. У виховній ділянці дещо уподібнено новацький рух до каббінгу, зокрема, коли говоримо про закон та обіцянку. Відсутні ще лише новацька пісня. Виховну програму доповнено новацькими вміlostями та введенням системи похвал.

Реалізація правильника.

Реалізація правильника, тобто робота з новаками, чи інакше діяльність частин, - це чергове питання, яке треба схарактеризувати. Багато було у нас спроб започаткувати роботу з дітьми. Цей факт є вислідом важкого життя нашої спільноти. Реалізацію "сім проб" в Уладі Новиків лише започатковано. Відсутність підручника, що розробляв би "сім проб" стала причиною того, що працю вели делкі виховники за "Вовченятами" - Б.П. /у польському перекладі/, холя у дискусії під час Першого З'їзду новацьких виховників переважав романтичний напрям. Після 1930 р. не можливо було вести діяльність продовж цілого року. Це й

причина недомагань та труднощів і в чергових фазах розвитку, а в першу чергу в Племені Новаків. Більш-менш правильну, безпереривну роботу з новаками започатковано в Племені Новаків, однаке закоротко, щоб можна було сказати дещо про висліди переведення правильника в життя у тому пе- ріоді. Еміграційна фаза розвитку новацького руху представляється вже значно краще під оглядом здійснювання постанов правильника, хоч і тут багато недомагань, що з'являються із їх частими змінами.

З 1947-48 рр. почавши докладаємо всіх старань, щоб новацьке життя пробігало згідно з інструкціями. Заняття проводяться роями й гніздами. Новаки приготовляються до складання заяви вступу, прос та обіцянки. Для цього користуються новацькі виховники різними формами заняття, як сходини, прогулочки, збирки гнізда, новацькі змаги, новацькі ватри, но- вацькі табори і т.п.

-!-:-;-!-:-
-!-:-;-!-:-
-!-:-;-!-:-

Новацьке тaborування має багате минуле. Та, на жаль, не легко подати докладний перегляд новацьких тaborів, не маючи достатньої кількості даних про ті тaborи в час першої та другої фаз. Та все ж таки варто подати, хоч і неповне зіставлення праці в тій діяль-ності:

У лад Новиків

Дата: місяць: Командант та завважи:

1926 15.7-15.8. Корчин

Іваненко М.

1927

Пасічна/Горгани/ Іваненко М.

1928 16.7-16.8. Підлітє

о.Бучацький А., обозний:Кліщ І.
Лукачева О.

Ставне

о.Бучацький А., обозний:Кліщ І.
Старосольська Л.

1929 4.7-10.8. Підлітє

Горигляди

о.Бучацький А., обозний:Кліщ І.
Старосольська Л.

1930 Підлітє

Підлітє

о.Бучацький А., обозний:Кліщ І.
Старосольська Л.

1931 Підлітє

Остодір

о.Бучацький А., обозний:Кліщ І.
Бачинський Л.

1932 Остодір

Старіва

о.Бучацький А., обозний:Кліщ І.
Бачинський Л., обозний:Білостоцький Т.

1933 Остодір

Старіва

о.Бучацький А., обозний:Білостоцький Т.
Клак-Буйова С., обоз.:Старосольська Л.

1934 Остодір

Старіва

Бачинський Л., обозний:Білостоцький Т.
Каменецький Ю., обозний:Домбровський М.

серпень

Остодір

Бачинський Л., обозний:Копач Р.
Бачинський Л., обозний:Копач Р.

1935 липень

Старіва

Копач Р., обозний:Качмар І.

серпень

Старіва

Марунчак, обозн.:Копач Р. /хлоп./

1936 Остодір

Старіва

о. Ждан, обозний: Кивелюк Б.

Старіва

Старіва

д-р Фіголь Марія

1937 Старіва

Старіва

Масюк В.

1938 Старіва

Старіва

Усі до таборів!

Комісія Виховних Осель і Мандрівок

при Українському Краєв. Т-ві Охорони
Дітей і Опіки над Молоддю у Львові
організує літом 1935. р. такі оселі:

Для дітей до 14 років:

1. На Остодорі к. Підлютого від 21. VI. — 19. VII.
— дів. Оплата: 45' — зол. Зголосення
приймає: М. Фіголь, Львів, Марка 20,
2. На Остодорі к. Підл. від 22. VII. — 19. VIII.
— хлоп. Оплата: 45' — зол. Зголосення:

- I. Кліць, Львів, Хлопіцького 25.
3. В Старяві к. Хирова від 19. VI. — 16. VII. —
хлоп. Оплата: 40' — зол. Зголосення: I.
Кліць, Львів, Хлопіцького 26.
4. В Старяві к. Хирова від 18. VII. — 14. VIII. —
дів. Оплата: 40' — зол. Зголосення: I. Шухе-
вич, Львів, вул. Сикстуська 58 а.
Для хлоді вище 14 років:
5. На Соколі к. Підлютого від 21. VI. — 16. VII.
— жін., Оплата: 40' — зол. Зголосення:
I. Шухевич, Львів, Сикстуська 58 а.
6. На Соколі к. Підлютого від 20. VII. — 14. VIII.
— муж. Оплата: 40' — зол. Зголосення:
М. Гресько, Львів, Городецька 95. „Пласт“.

7. На Потяні к. Космача від 24. VI. — 16. VII.
муж. Оплата: 35' — зол. Зголосення: Б.
Павлюк, Львів, вул. Потоцького 110.

8. В Ісаакові н. Дністром від 24. VI. — 16. VII. —
муж. Оплата: 35' — зол. Зголосення: М.
Гресько, Львів, вул. Городецька 95.

Для фахово-працюючих жінок:

9. В Рожанці к. Тухлі від 1. VIII. — 17. VIII. —
Оплата: 20' — зол. Зголосення: I. Пелен-
ська, Львів, вул. Міцкевича 11.

10. I. II. У липні ц. р. відбудуться два мандрівні
табори для дівчат у Горанах і Чорногорі.
Рати на оплату до осель організованих КВОМ
слід надсилати тільки до Земельного Банку у
Львові на к-то П. К. О. 500.170 з виразним заз-
наченням: Комісія Виховних Осель і Мандрі-
вок (КВОМ) з поданням своєго прізвища та
оселі, що на неї зголосується. Рати мусять
бути зложені перед від'ездом на оселю.

Містимо фото-копію інформаційної статейки з журналу молоді "Українське Юнацтво" Ч:5/1935 про організовані табори для молоді. /З бібліотеки проф. Д-ра В. Лева, — світлив пл.сен.інж. М. Пежанський/

Це є доказом, що КВОМ /Комісія Виховних Осель і Мандрівок при Українському Краєв. Т-ві Охорони Дітей і Опіки над Молоддю/ у якій діяли дальше пластові провідники, після розв'язання Пластового Уладу, організувала в тому ж році одинадцять таборів, з того 9 постійних та 2 мандрівних. Як табори Ч: 1-2 відмічені для ДІТЕЙ /новацького віку/ в ОСТОДОРІ та Ч: 3-4 в СТАРЯВІ. Зголосення приймали для хлопців I. Кліщ, для дівчат М. Фіголь /Остодір/ та I. Шухевич /Старява/.

П л е м ' я Н о в а к і в

Д а т а:	М і с ц е:	К о м а н д а н т:	З а в в а г и:
1941	/Лемківщина, Підляшшя, Холмщина/		— бунчужний Гута Матвій
1942	Липень Пасічна к. Надвірної " Брюховичі к. Львова Серпень Брюховичі к. Львова	Т. Самотулка Н. Пясецька Т. Білостоцький	
1943	Липень Пасічна к. Надвірної " Брюховичі к. Львова Серпень Брюховичі к. Львова	Т. Самотулка Т. Білостоцький Т. Білостоцький	бунч. Блаженко В.
1944	Червень Криниця	Т. Самотулка	

Улад Пластових Новаків

Дата: Місце: Командант: Заваги:

<u>1946</u>	13-16.6.	Петлінг	Смеречинська А.
	15.6-7.7.	Міттенвальд	Писецька Н.
	9.7.-9.8.	Бертесгайм	Бачинський Л.
	29.7-14.8.	Обердорф	Демянчук О.
	3-8.8.	Волькерінг	Смеречинська А.
	літом	Фумель	
	20.8-2.9.	Фірнберг	Дармохвал В. /пл.табір з участю 26 нов./
<u>1947</u>	літом	Гайденав	Уласевич
	"	Ст.Вольфганг	
	17-29.7.	Велика Береза	Гірняк Н. /підтабір новаків/
	29.7-11.8.	Волькерінг	Сасвич Р.
<u>1948</u>	29.7-27.8.	Егг	Улицький Я.
	липень	Міттенвальд	Кучер І. /табір новачок/
	30.7-8.8.	Ашаффенбург	Хухра А.
	10-24.8.	Міттенвальд	Сілк І.
	17.8-7.9.	Фумель	Маланій Б.
	18-31.8.	Оеррель	Крупа Т. /підтабір новаків/
<u>1949</u>	31.5-8.6.	Міттенвальд	Самотулка Т. /зональний табір,/
	2-4.6.	Зандберг б. Авгзбурга	/міжнародна стріча новаків/
	15-29.7.	Маріенталь	Неганів Б.
	літом	Маріенталь	/табір новачок/
	"	Міттенвальд	Сілк І.

у 1946 році новацькі табори мали недомагання так що до організації, як і їх переведення. Краще поставлено й переведено табори в 1947 році. Епідемія дитячого паралізу не дала зможи, згідно з планом, розвинуті ширшому масштабі таборової акції в 1948 р, хоч у деяких місцевостях здобуто гарні досягнення. Хоч у 1949 р. ми звернули більше ваги на новацьке таборування, ми не мали сподіваних успіхів з уваги на масову переселенчу акцію, так в Австрії, як і Німеччині.

V. ОРГАНІЗАЦІЙНА МЕРЕЖА

Найбідніша під оглядом кількости частин і новаків була перша фаза розвитку новацького руху. Новаків і новачок начислювано в 1927 році біля 500. Активніші частини були в місцевостях: Александрія, Дрогобич, Золочів, Коломия, Львів, Станиславів, Тернопіль, Ужгород. Галичина, Волинь та Закарпаття - це терени, на яких розвинулася сітка новацьких зв'язків.

Багатшим у число клітин був час Племені Новаків. Найкраще розвітalo новацьке життя у Львові, де в грудні 1943 р. було діяльних 12 частин із 370 членами. Загальне число новаків та новачок досягло цифри 821 - 375 новаків та 446 новачок/, що були зорганізовані в 28 частинах. Увесь час діяли курені в місцевостях: Блюдники, Львів, Перешибль, Самбір, Станиславів, Стрий, Сянік, Яворів. Сітка новацьких куренів розтяглась по Галичині, Холмщині, Лемківщині та Krakovi.

Найбільше новацьких частин і новаків нараховується в першому етапі 3-тєї фази розвитку тобто в Уладі Пластових Новаків. Стан новаків і новачок у дні 31.VII.1948: частин 42 із 1153 новаками /571 новаків+582 новачок/, що діяли на терені Німеччини й Австрії. Найбільше число новаків зафіксовано в 1947 році, а це - 1852.

Чергові роки приносять поширення сітки на 4 континенти: Європа, Америка, Австралія та Африка. 1948 рік - це рік розсівання новаків по всему світі. Число клітин росте, але дещо маліє число новаків, що по виході зі своїх частин в Німеччині чи Австрії не находять на новому місці поселення пластового середовища. В тому ж році виникли клітини новаків в Англії, Тунісі, Бельгії, Канаді, ЗДПА, Аргентині та Австралії.

VII. К А Д Р И Н О В А Ц Й К ИХ В И Х О В Н И К И В .

Проблему кадрів новацьких виховників розглядатимемо в двох площинах: перша - провід новацького руху, друга - новацькі виховники, що безпосередньо вели роботу з новаками /впорядники та гніздові/.

П р о в і д н о в а ц й к о г о р у х у . Перший провід т.зв. Головна Управа Уладу Новиків була наказна, під проводом проф. Савини Сидорович. Управа виправдовувала правильник, програму діяльності /"сім проб"/. В січні 1926 р. ВЦК затвердила Головну Управу У.Н. у складі: ст.пл. Кравців М. - голова, ст.пл. Ломага С. - містоголова, ст.пл. Танчаківська Г. - секретар, ст.пл. Ратич О. - скарбник.

На основі звідомлення про I. З'їзд впорядників У.Н. /гл. "Молоде Життя ч.2-1927/ можна ствердити, що душою новацького руху від зарання його виникнення був ст.пл. Кліщ Іван, якого прізвище не поміщене в списку Управи, затвердженої ВЦК. У тому звідомленні не згадується ніодне прізвище з поданої Управи. З'їзд підготовив, а що більше навіть склав звіти за Управу ст.пл. Кліщ І.. Цей факт важливий для новацького руху й тому на його звертаю увагу. Що він означає? Роботу з дітьми вестимуть довший час /постійно/ лише ті, що люблять дітей і хочуть ними займатись. Звідси випливає необхідність самодобору новацьких працівників. Назначування, вибір і т.п. без значення. Це підтверджує подекуди й вибір Управи в 1927 році. Перший З'їзд впорядників обрав нову Управу в складі: скм. Лисецький П. - голова, ст.пл. Кліщ І. - урядуючий містоголова, ст.пл. Добрянська М. - член Управи, ст.пл. Котович З. - член У., ст.пл. Рак Б. - член У.

Від 1928 р. Командантом Уладу Новаків став о. Бучацький Олександер, якого заступником був Кліщ Іван. У праці на відтинку новаків допомагали по хлоп'ячій лінії головно Курінь старших пластунів "Орден Залізної Остроги /ОЗО/, а по дівочій головно Курінь старших пластунок "Санітарки". Видатніші новацькі виховники /не тільки з названих куренів/: О. Бучацький А., ст.пл. Кліщ І., скм. Іваненко М., ст.пл. Білостоцький Т., ст.пл. Котович З., ст.пл. Дурбак Т., ст.пл. Мамчин Ю., ст.пл. Я. Білинський, ст.пл. Андріїшин Т., ст.пл. Стернюк О., ст.пл. Кметик В., ст.пл. Сторожчук Р., ст.пл. Винницький В., ст.пл. Длібко М. і Романишин П., та пластуни: Бутурин С., Скаб М., Савич Р., Дражньовський. Видатніші новацькі виховниці: скм. Сидорович С., ст.пл. Старосольська Л., ст.пл. Клак Ст., ст.пл. Дмоховська С., ст.пл. Фіголь М., ст.пл. Крохмалюк Г., пластунки: Курилович А., Дицьо А., Коваль І., Панаś Н., та інші.

Можна сміло твердити, що новацька вітка вдергалася при існуванні у часах пластового руху завдяки праці ст.пл. Кліща Івана і скм. о. Бучацького Александра.

Пройд "Племені Новаків" спочивав у руках субреферента Т. Самотулки,

якому допомагала по лінії новачок Калитовська Марта. Співробітників було мало; Білотсоцький Т., Плясецька Н., Блаженко В., і ще декілька прізвищ можна би навести тих, що допомагали в праці на таборах. Зате почали вибиватися молоді впорядники: Білозор Оля і Наташка, Шарко Терешка, Цимбалістий Ігор, Ярема Іванка, Кузьма Юлія, Слиж Володимир і інші, що жертвоно працювали над дітворою у весь час існування Племені Новаків. Щоби прийти тим молодим виховникам з допомогою у веденні їхньої роботи проведено короткий курс-відправу, а теж гутірки на актуальні питання новацького будня на сходинах впорядників, що відбувалися двічі в місяць. Також і в інших осередках ВСУМ, поза Львовом можна було помітити молодих новацьких виховників.

На еміграції доручив мені скм. Яро Гладкий, референт організації і діяльності СУПЕ ведення субреферату, який з трудом приходилося "ліпити". Склад членів субреферату часто мінявся. На нараді в Карльсфельді 3.III.1946 р. обрано провід у складі: субреферент Самотулка Т., писар Стецюк Марія. Скм. Іваненко М., Горохович Т., та Смеречинська А., погодилися тісно співпрацювати з субрефератом. Літом того ж року уставився провід на деякий час у такому складі: Самотулка Т. - субреферент і діловод організації й діяльности, Горохович А., - заступник субреферента, Павликівська Н., - писар, Бризгун О., - діловод зв'язку, Гомовський Б., - діловод преси й пропаганди, Жарська О., - діловод господарки.

На III. з'їзді СУПЕ в Регенсбурзі розподілено УПН на два улади: УПН-ів та УПН-ок. Головний Командант Пластунів покликав до дії Булаву, в який доручив мені вести новацькі справи. Оформлення реферату УПН-ів натрапило знову на велике труднощі, з уваги на малу кількість заінтересованих пластунів новацькими справами. В 1946-47 рр. співпрацювали з рефератом УПН-ів скм. Іваненко М., скм. Білостоцький Т., та ст.пл. Петрів Святослав. В 1948 р. реферат працював у такому складі: скм. Самотулка Т. - референт, пл.сен. Дурбак Т. - діловод організації і діяльности, ст.пл. Дудяк Степан - писар. Референт УПН-ів рівночасно виконував обов'язки крайового референта Німеччини /американска зона/. У першому етапі третьої фази розвитку новацького руху діяли такі країнові проводи новаків:

1/ Американська окупаційна полоса: Крайовий референт - Самотулка Т., референт новаків паланки Ашаффенбург - скм. Хухра А., референт новаків паланки Регенсбург - сен. Дурбак Т.

2/ Бритійська окупаційна полоса: Крайовий референт - пл.сен. Левицький Юрій.

3/ Австрія: Крайовий референт - пл.сен. Чума Я. /1.XI.47 - IX.48/, ст.пл. Головінський І., /IX.48-21.I.49/, ст.пл. Пендзей Б.

В інших країнах не оформлено країнових проводів з уваги на невелику кількість новаків.

У висліді наради співробітників реферату УПН-ів в Авгзбурзі, в дні 12.X.47, сформовано при рефераті "Вишкільну Ланку" для таких основних завдань: а/ вишкіл новацьких виховників,

б/ видавання журналу /матеріалів/ для новацьких виховників. Перші члени Вишкільної Ланки: скм. Самотулка Т., ст.пл. Петрів С., та ст. пл. Слиж В., а від 1949 р. скм. Бачинський Леонід. Крім того співпрацювали: пл.сен. Саєвич Роман, ст.пл. Світуха М., та пл.сен. Винників Ярослав.

К о р о т к о : Питання проводу було незвичайно складне й важке до розв'язання продовж 25-років. Новацький рух очолювали в поодиноких фазах:

УЛАД НОВИКІВ: скм. Сидорович С. - 1924-1925
ст.пл. Кравців Марія - 1926
скм. Лисецький П. - 1927
скм. о.Бучацький А. - 1928-1930 /1939/
Урядуючим містоголовою і душою новацького руху був
ст.пл. Кліщ Іван.
Керівний орган: - Головна Управа Уладу Новиків.

ПЛЕМЯ НОВАКІВ: Самотулка Теодосій - 1943-1944
Керівний орган: - Субреферат Новаків

УЛАД ПЛАСТОВИХ НОВАКІВ: скм. Самотулка Теодосій - 1945-1947
від 1947: Улад Пластових Новиків - скм. Самотулка Т.
Улад Пластових Новачок - скм. Гороховч А.
Керівні органи: до 1947 р. - Субреферат Новаків,
від 1947 р. - Реферат Новиків БГКП-ів
/Булави Головного Кмданта Пластунів/
і Реферат Новачок БГКП-ок /Булави Го-
ловної Кмданки Пластунок/.

НОВАЦЬКІ ВИХОВНИКИ ТА ЇХ ВИШКОЛ.

Новацькі виховники переходили в Уладі Новиків практичний вишкол на таборах як впорядники чи адміністраційні працівники. Для допомоги в виховній роботі впорядників на таборах були в булаві виховні референти, звичайно досвідчені педагоги. Таку працю виконували в таборі в Підлютому Вороневич О., директор вселюдної школи а на Остодорі д-р. Свєн Пеленський /1935 р./

Окремі вишколи для впорядників проведено в період діяльності "Племени Новаків", було їх 4. Перші вишколи тривали три дні, вони були градше скромі на відправи, без "скочарування" учасників. Курси-відправи були більш теоретичного характеру, із практичним лише показом еходин Новаків. Вони являлися спробами шукання за формою та змістом вишколу новацьких виховників. В 1943 р. проведено 3 трьох-денні курси у Львові, Перемишлі та Станиславові. Зовсім інший характер мав курс-табір у Нососі в січні 1944. Провід курсу: Самотулка Т. - командант, Романів В. - бунчужний, Сілк Д. - інструктор, Жарська О. - інструктор. Учасників було 26 із осередків ВСУМ: Львів, Станиславів, Косів, Коломия. Це перший справжній курс, ана зразок, який сьогодні окреслюємо назовою "Рада Орліного Вогню". Таборовий спосіб життя, теоретичні й практичні заняття з обсягу новакознання, тіловиховання - спеціально лещетарство та інші заняття курсантів вказали шлях, по якому повинні йти вишколи новацьких виховників у майбутньому.

Та на жаль важко було переводити вишколи в згаданій формі в початках праці Уладу Пластових Новаків. Перший курс відбувся в Інгольштадті - Німеччина /9-14.II.1946/. Тоді визначено собі таку курсів:

1/ подати учасникам курсу знання та методичні вказівки, необхідні до ведення роботи з новаками за допомогою так теоретичних як і практичних занятів;

2/ узгіднити погляди виховників на працю новаків;
3/ об'єднати виховників новацького руху в один дружній гурт, що мав би на меті реалізацію ідеї позашкільнного виховання української дітвори.

Програма занять: 1/ Історія новацького руху,
2/ Устрій частин УПН,
3/ Зміст праці частин УПН /головно пояснення проб/,
4/ Форми праці частин УПН,
5/ Методика праці /фізичні та психічні особливості дітвори, проблема

середовища, зверхні форми, пластові звичаї, виховні засоби, спосіб ведення занять, планування/;

- 6/ Впорядник,
- 7/ Дитяча руханка,
- 8/ Дитяча література,
- 9/ Дім, школа, новацький рій,
- 10/ Моделювання,

Б. Практичні заняття: 1/ Дитяча руханка,

- 2/ Впоряд,
- 3/ Спів,
- 4/ Хоровід, веснянки,
- 5/ Допомога в нещасливих випадках,
- 6/ Шість практичних занять з новаками та дискусією над переведеними сходинами.

Програма заняття в годинах: Теоретичні заняття - 16 год, практичні - 22, разом 38 годин.

Приміщення курсу в будинку перехідового табору в Ігольштадті. Курс перевели інструктори: Самотулка Т., Горохович А., Білозор Н., та запрошенні прелегенти: п. Левицька Марія, сен. Левицький-Софронів В., і п. Дубівка В. Форма вишколу: курс - відправа.

Можна сміло сказати, що цей перший курс на еміграції виправдав своє завдання. Крім теоретичних знань, дав багато досвіду для ведення, головно сходин, показав спосіб підготовки та складання новацької обіцянки і т.д. Мимо великої вікової різниці членів курсу вдалося створити дружній гурт, про що згодом мали змогу переконатися.

Чергові курси в Швайцарті, Ноймаркті /під шатарми/, Новому Ульмі /під шатрами/, Корнберзі та Міттенвальді, організовані в 1946 р. тривали по 3 дні. Число теоретичних занять зросло в некористь практичних, хоча вони незначно переважали. Це було зумовлене коротким часом та чималим обсягом матеріалу, що його треба було подати новацьким виховникам. Назагал програма залишилася та сама, що й першого курсу з тим, що матеріал подавано в більш сконденсованій формі.

У програмі чергового вишкільного курсу в Вайсенбурзі помічується шукання за новою формою, а головно програмою курсів. План заняттого курсу був такий:

- 1/ Історія новацького уладу.
- 2/ Устрій УНН.
- 3/ Зміст праці частин УНН.
- 4/ Методика праці.
- 5/ Ланка новацьких виховників.
- 6/ Новацький рій, родинний дім і школа.
- 7/ Дитяча література.
- 8/ Відзнаки та однострій.
- 9/ Рухливі гри.
- 10/ Спів.
- 11/ Впоряд.
- 12/ Стінна газетка.
- 13/ Ляльковий театр.
- 14/ Ручні заняття.
- 15/ Практичні заняття з новаками.
- 16/ Прогулика.

Програма заняття в годинах: Теоретичні заняття - 12, практичні - 16, разом 28 годин.

Дальші шукання та зміни у новацькій роботі позначуються на курсі в Міттенвальді в липні 1947, а головно на 8. курсі новацьких виховників /22-28.VIII 1948 р./ в Авгзбурзі, що його переведено за програмою,

виробленою для курсу в Міттенвальді. Курс новацьких виховників в Авг - збурзі вирізано в нашій вишкільній роботі й визнано за справжній курс, т.зв. Раду Орлиного Вогню. Ця назва виникла на тому курсі, що відбувся на пластовій площі табору "Зоммекасерне".

Програма курсу:

- I. Загальні підставові відомості з обсягу новакознання:
1/ Каббінг, 2/ Історія новацького руху. 3/ Пояснення до правильника УПН.
4/ Методика праці. 5/ Новацький виховник.

II. Практичні знання новацького виховника:

- 1/ Гра, 2/ Казки /розвідка/. 3/ Пісня. 4/ Ручна робота. 5/ Новацька домівка. 6/ "Лісова мудрість". 7/ Стінна газета та новацький журнал.

III. З новацької проблематики:

- 1/ Здоровна акція. 2/ Новацький побут. 3/ Самодіяльність новаків. 4/ Новацький табір. 5/ Тіловиховання дітвори. 6/ Індійська література. 7/ Дисципліна в рої. 8/ Співпраця новацького виховника з дном та школою.

IV. Практичні заняття з новаками:

- 1/ Сходини. 2/ Гри. 3/ Збірка гнізда. 4/ Прогуллянка. 5/ Теренові гри.

Прелегенчи: п. Юркевич Марія - курс рухливих гор, проф. Зайцев М. - новак у природі /природничі прогуллянки/, п. Бабуняк Л. - спів, ст.пл. Петрів С. - прогуллянка, теренові гри і скм. Самотулка Т. - новакознання.

Програма занять в годинах: Теоретичні - 16, практичні 49, разом 65. Провід Курсу: скм. Самотулка Т. - командант, ст.пл. Сулик С. - бунчужний, скм. Андрющович Я. - господар, пл.уч. Хухра Тетяна - писар. Учасників 21.

У програмі помітна велика перевага практичних занять над теоретичними. Вперше на тому курсі введено суперництво шатрове й індивідуальне, якого вислід мав вплив на визнання курсу. Новістю були новацькі вогні. Переображення на майдані, під шатрами, дали змогу перевести проби новацьких ватер, з яких деякі мали "рлинний" характер. Ті проби були успішні. Низка обрядових чинностей /відтриття курсу і т.д./, введення спеціальних занятт з обсягу рухливих гор, пригулянки в природу, теренові гри - це черговий наш успіх у виведенні програми курсу, як зразка на майбутнє.

9-тий Курс-відправа в Інгольштадті в грудні 1947 р. принесла розроблення т.зв. "орлиних кругів", тобто "своєрідніх ватер", без вогню згл. при вогні з участю лише новацьких виховників.

10-ий Курс новацьких виховників у Регенсбурзі /10-17.I.1948/ - це IV. Рада Орлиного Вогню, під знаком піднесенного пальця - це черговий наш крок упереді. Хоч курс переводився в приміщенні народної школи табору "Ганггофферзідлюнг", всежтаки мав багато чуттєвих моментів під час відкриття, орлиних кругів і т.д. /Із наказу ч.1./:

"I. Піднесенням п'ястука із випрямленим пальцем ми перейшли Ріку Забуття, що сполучує світ дійсності з країною Брільої Казки, в якій тісно пов'язується казковий світ із світом реальним. Піднесенням п'ястука ви підпорядкувалися волі Старого Орла, який є виразником і реалізатором волі нас усіх. Шануйте свою волю і памятайте про обов'язок слухатися Старого Орла.

II. Кожний із учасників Р.О.В. допомагатиме Старому Орлові в переведенні Ради, а тим самим буде виразником і реалізатором нашої спільної волі, виконуючи функції чергового, бунчужного"

Провід Ради: скм. Самотулка Т. - командант, сен. Рубинович В. - господар, ст.пл. Світуха М. - писар. Учасників 23, з 11 пластових осередків. Програму знову вдосконалено:

I. Загальні основні відомості з обсягу виховання новаків:

- 1/ Історія новацького руху. 2/ Основи виховання новаків. 3/ Виховання - виховник /Що повинен знати виховник про виховання/. 4/ Психічні й фізич-

ні особливості дітвори. 5/ Пояснення до правильника УПН.

II. Практичні вміння новацького виховника:

- 1/ Гра. 2/ Пісня 3/ Розповідь. 4/ Майстрування. 5/ Новацький танок і новацький театр. 6/ Сходини рою. 7/ Збірка гнізда. 8/ Прогулянка. 9/ Новацький табір. 10/ Новацький вогонь. 11/ Новацький змаг. 12/ Новацька домівка, новацький майдан. 13/ Новак у природі. 14/ Чар новакування. 15/ Планування.

Переведення програми - прелегенти: п. Юркевич Марія - рухливі гри, проф. Барнич Ярослав - пісня, скм. Білостоцький Т. - фізичні й психічні особливості дітвори, новак у природі, ст.пл. Петрів С. - прогулянка, тренові гри, сен. Саєвич Р. - гутірка, скм. Самотулка всю дальшу частину програми курсу.

Програма занять в годинах: Теоретичні заняття - 22 год., практичні - 46, разом 68 годин. Проведено індивідуальне й ланкове суперніцтва. На "Орлиних Кругах" вивчали виховники обрядовість. Важливою подією того курсу було нав'язання до історії новацького руху, цебто сьогоднішню роботу на новацькому відтинку до такої ж у минулому, а то завдяки привінності новацьких виховників з першої і другої фаз новацького руху. Це мало місце на "Орлиних Кругах". На цьому ж курсі виникла думка запропонувати такий порядок Рад Орліного Богню:

- I. Львів 1927, I-ий З'їзд новацьких виховників +/гл. примітка/
II. Косів 1944, Курс-табір новацьких виховників /І./
III. Авгзбург 1947, 8. Курс новацьких виховників /ІІ./
IV. Регенсбург 1948, 10. Курс новацьких виховників /ІІІ./

+/ I-ий З'їзд новацьких виховників з 1927 р. визнано Рефератом УПН за I. ВЕЛИКУ РАДУ Орліного Круга, а Курс новацьких виховників у Косові за I. Раду Орліного Богню.

Hi 11. Курс-відправа у Вангені /Франц. окуп. полоса Німеччини/, на 12. курс-відправа в Міттенвальді, ні 13. Курс-відправа в Оєррель /англ. окуп. полоса Німеччини/, що були організовані в 1948 р., ні теж 14. Курс-відправа знову в Міттенвальді /березень 1949/ не внесли більше нового до наших вишкільних надбань. Нове питання заторкнено на 15. Курсі новацьких виховників-організаторів новацьких таборів, що відбувся в Міттенвальді /31.V. - 8.VI.1949/, одночасно з зональним табором новаків.

Курс той відкрив референт новаків на лісовій поляні, запалючи вогонь смолоскипом по попередньому зложені головні з II. Ради Орліного Богню в Авгзбурзі. 15-ий Курс є рівночасно IV. Радою Орліного Богню. Це була "Рада дії", спільнота дії з новаками, в часі якої передано новацьким виховникам всі практичні досягнення, добуті в останніх роках на еміграції. Символічним зображенням започаткування тієї спільноти дії було злиття двох кругів біля вогню /внутрішнього-новацьких виховників за зовнішнього-новаків/, як факт перейняття малих орлиних дітей, що на зазив злетілися до Міттенвальду на табір, під опіку сірих орлів. Курс перевів скм. Самотулка Т., при допомозі пл.сен. Саєвича Р. і такою програмою: 1/ Основи виховання новаків. 2/ Новацький табір /загальні визначення/. 3/ Планування та підготовка табору. 4/ Організація новацького табору. 5/ Виховна програма. 6/ Методи праці на таборі. 7/ Таборові форми. 8/ Переведення новацького табору /перший, останній та інші дні/. 9/ Виховник на таборі. 10/ Господарсько-фінансові питання. 11/ Актуальні таборові питання. Учасників 12 з 8 новацьких частин. Курсанти виконували обов'язки в адміністративному й виховному апараті табору. Рівночасно вони вели або придивлялися до виховної роботи з новаками і до господарсько-фінансових клопотів, пов'язаних із переведенням табору. Беручи

це до уваги, курс мав практичний характер. Гутірки на тему ведення табору мали на меті вказати на доцільність згл. недоцільність такого чи іншого ведення табору, подати відповідні пояснення до веденої роботи в новацько-му таборі чи поза табором /"свячене", забави дітей та інші імпрези, на які нас запрошено/. Деякі гутірки мали на меті пригадати або доповнити новацьким виховникам їхнє новакознання, зокрема тим, що на курсі не були. Ведення сходин, частинне вивчання ігрового комплексу "ОТРОК", переведення складання заяви вступу, першої проби та обіцянки – це комплекс питань новацької роботи, що з ним зустрілися учасники курсу.

Підсумування вишкільної акції на еміграції:

I-ий Курс новацьких виховників дав основу для програми вишколу, яку згодом змінено й удосконалено. Виразні зміни в складенні програми та її реалізації помічається на 7. Курсі в Міттенвальді, на якому зокрема з'ясовано й практично унагляднено питання праці роями та гніздами. Особливо підкреслено працю гніздами і подано декілька практичних прикладів в гніздової роботи з новаками. Тут починається у нас перехід від дотеперішніх, майже виключно роєвих новацьких занять, до занять також і гніздових: /збирки гнізда, гри, пісні, розповіді, імпрези/, уважаючи за доцільне вести раз у тижні роєві сходини, і раз тижнево гніздові збирки. При тій нагоді зосереджено увагу виховників на питанні адміністрації гнізда, потреби господарського виховання новаків.

8-ий Курс був черговим кроком уперед в напрямі удосконалення вишколу. Велика перевага практичного над теоретичним, введення суперництва, обрядовість, поширення та поглиблення програми, перші Орлині Круги і т.п. вказують на це.

На 9. Куосі-відправі розроблено "Орлині Круги". Знову ж 10. Курс на в'язав до історії новацького руху та визначив чергування Рад ОрлиногоВогню. Зарисувалася також виразна різниця в програмі курсів на I-ий і II-ий ступені новацьких виховників. Основу для програми курсу на II-ий ступінь новацького виховника має творити новацька пролематика:

1/ Релігійне виховання новаків. 2/ Національне виховання новаків.
3/ Державно-громадянське виховання новаків. 4/ Естетичне виховання новаків. 5/ Господарське виховання новаків. 6/ Фізичне виховання новаків. 7/ Лікарська опіка. 8/ Співпраця новацького вихованика з родиною та школою. 9/ Самодіяльність новаків. 10/ Новацький побіт. 11/ Дисципліна новаків. 12/ Співпраця з чужинцями в ділянці новацтва. 13/ Дитяча література. 14/ Ігрово-комплексний метод.

15-ий Курс /IV.Дара ОрлиногоВогню/- новий крок у нашій роботі, що мав на меті вишколити новацьких виховників по лінії табірництва.

У початках вишколом новацьких виховників займався суб-референт новаків безпосередньо, організуючи вишкільні курси. При кінці 1947 р. переняла ті обов'язки Вишкільна Ланка. Кромі вишкільних курсів для новацьких виховників допомагав у тій важливій праці журнал "ВОГОНЬ ОРЛІНОЇ РАДИ". Курси проводилися звичайно в місцевостях, де були новацькі частини. Це вмогливало переводити практичні заняття з новаками. Багато практичних занять проводились зі самими курсантами-впорядниками. Деякі курси відбувались у критих приміщеннях, інші, звичайно літом, під шатрами. Провід курсів складався з команданта, бунчужного, господаря та писаря. В останніх курсах обов'язки бунчужного виконували почерзі учасники курсу, щоб таким способом приготовлятися до ведення того, дуже важливого й відповідального обов'язку. Зразок порядку дня на курсі:

7.15	-	8.15	вставання, прорух, порядкування миття
8.15	-	8.30	молитва, наказ
8.30	-	9.00	снідання
9.00	-	9.55	виклад
10.00	-	10.50	гри

11.00	-	11.45	гутірка
11.45	-	12.30	Майстрування, танок, тощо
12.30	-	14.30	обід, після обідня перерва
14.30	-	15.30	гутірка
15.30	-	17.30	практичні заняття з новаками
17.30	-	18.30	спів
18.30	-	19.30	вечеря
19.30	-	20.00	індивідуальні заняття
20.00	-	21.00	орліний круг
21.00	-	21.30	молитва
22.00			нічнатиша

Зіставлення переведених курсів:

ПЛЕМЯ НОВАКІВ

1. вересень 1943 - 3-денний курс-відправа у Львові
2. 1943 - 3-денний курс-відправа у Перемишлі
3. 1943 - 3-денний курс-відправа у Станиславові
4. 10-24.I. 1944 - I. Рада Орлиного Богню в Косові

УЛАД ПЛАСТОВИХ НОВАКІВ

1. 9-14.2.1946	-	Інгольштадт	-	17 учасників, курс-відправа
2. 15-17.4.	-	Швайнфурт	-	20 "
3. 20-22.5.	-	Ноймаркт	-	14 "
4. 28-30.9.	-	Новий Ульм	-	66 "
5. 21-23.8.	-	Кориберг	-	28 "
6. 26-28.12	-	Вайсенбург	-	23 "
7. 9-14.7. 1947	-	Міттенвальд	-	11 "
8. 22-28.8.	-	Авгзбург	-	21 - III. Рада Орлиного Богню
9. 21-25.12	-	Інгольштадт	-	12 учасників, курс-відправа
10. 10-17.1. 1948	-	Регенсбург	-	23 - III. Рада Орлиного Богню
11. 12-21.2.	-	Ванген	-	7 учасників, курс-відправа
12. 29.7-2.8.	-	Міттенвальд	-	11 "
13. 22-31.8.	-	Оерель	-	18 "
14. 16-21.3. 1949	-	Міттенвальд	-	10 "
15. 31.5-8.6.	-	Міттенвальд	-	12 IV. Рада Орлиного Богню

Крім цих відбулася ще одна відправа пластових вихованоків у Ландеку /Австрія/ 26-30 1948, на якій обговорено також і новацькі справи, та З Курси, організовані Булавовою ГКП-ок, для новацьких і юнацьких впорядниць. Заняття на тих курсах проводилися частинно окремо, частинно разом зі всіми учасниками курсів.

У висліді відбутих курсів надано новацьким виховникам, що задовольнили приписані вимоги звання НОВАЦЬКОГО ВИХОВНИКА І-ОГО СТУПЕНЯ, а саме: 15.V.1948 р.

- 1/ Ст.пл. Петрів Святослав, член Іишкільної Ланки,
- 2/ " Слиж Волод., член Вишк.Л., гніздових 1.гнізда УПН в Мюнхен,
- 3/ Скм. Хухра Антін, обласний референт новаків,
- 4/ Пл.сен. Сілк Ірина, гніздова 17.гнізда УПН у Міттенвальді,
- 5/ Ст.пл. Світуха Микола, гніздовий 11. гнізда УПН у Регенсбурзі,
- 6/ Ст.пл. Весоловський Олег, гніздовий 19.гн.УПН в Бад Верісгофен,
- 7/ Пл.уч. Солтко Юрій, впорядник 19 гнізда УПН в Бад Верісгофен,
- 8/ Пл.уч. Думановський Любомир, впорядни 19.гн.УПН в Бад Верісгофен
- 17.10.1948
- 9/ Пл.сен. Винників Ярослав гніздовий 17. гнізда УПН, Міттенвальд,
- 10/ Пл.уч. Гаврилюк Орест, впорядник 17.гнізда УПН в Міттенвальді,

Для с cementування виховного кадру переведено в початках роботи на еміграції 3 зустрічі новацьких виховників:

- 1/ Регенсбург 24-25.3.1946, учасників 35 з 10 новацьких частин
2/ Нойбоєрн 29-30.5.1946, " 38 з 12 " "
3/ Новий Ульм 30.6. 1946, " 78 з 16 "

Крім того на Обласній Раді новацьких виховників в Ашаффенбурзі відбуло прогулянку пароплавом по Райні /18.7.1947/. Треба підкреслити, що участь на тих стрічах була незвичайно численна.

Новацькі виховники у своїх осередках творили ланки, що їх завданням було обмінюватися досвідом та спостереженнями, підвищувати свої виховні кваліфікації, плянувати роботу тощо.

С т а н . новацьких виховників: у 1946 -107

" 1947 /грудень/ - 94 /в УПН-ів/

" 1948 /грудень/ - 87 /в УПН-ів/

в тому: 28 пл.юнаків, 43 ст.пластунів, 16 сеньорів. Початково новацькими виховниками були головно пл. юнаки та сеньори, пізніше вже переважали старші пластуни.

ВИДАВНИЧА ДІЯЛЬНІСТЬ

Напе друковане слово для новаків і про новаків скромне. "Малі стрільчики" - спомин проф. Мирона Федусевича про перших новаків із 1913 р. /"Молоде Життя" ч.7-8. 1923/, невеличкий розділ про новаків у "Пластовим шляхом за красою життя" - О. Вахнянина /1924/, реферат скм. Степана Ти-совського - "Вовченя", надрукований в журналі "Український Пласт" ч. 6-8 з 1924., вбогий "Куток Вовченят" та небагатий "Куток Новиків", головно для подання вимог "сім проб" на сторінках "Молоде Життя" у 1925 р., - це всі перші вістки для чи про новаків. На всіх тих матеріалах тяжать англійські впливи. Це також позначилося на праці скм. Леоніда Бачинського "Вовченята й лисички" - інструкція для організації гуртків наших наймолодших /8-12/, Ужгород 1928.

Помішування згадок про переведені табори і частинно праця Л. Прижмуренка /скм.Л.Бачинського/ "Порадник впорядника" /Як виховувати новаків - за М.Берклас та Старим Вовком/, Перемишль 1930- це перші прояви у нас статі на власні ноги.

Першою, оригінальною працею, що мені відома, без будь яких сторонніх впливів треба вважати рукопис Івана Кліща "Організація оселі" /1932 р./ Ця праця, складена на Остодорі, займає 22 сторінки густого машинопису й містить незвичайно цінні думки про організацію та ведення новацького табору. Зв'язкий стиль і форма праці роблять враження фахового записника керівника табору. В тому рукописі заторкнуто ряд питань, головним чином організаційного порядку, продуманих до подробиць: провід, підготовка до оселі, впорядник, перший день на таборі, програма дня, перебіг дня, прогулянка, внутрішній правильник, ліквідація оселі.

Черговою оригінальною працею був рукопис Леоніда Бачинського "Готовсь!" Krakів 1941, з матеріалами для новацьких виховників.

у 1942-43 рр. я заторкнув новацькі питання у доповідях:

- 1/. Можливості праці на відтинку новаків
- 2/. Самовиховна праця в сільських народніх школах
- 3/. Методика праці ВСУМ
- 4/. Узгіднення зовнішніх форм.

Частину матеріалів "Племя Новаків" /168 сторін густого машинопису/ видруковано на циклостилі в 1943 році. "Племя новаків" - це збір програмок

сходин враз із поданим мæеріллом, призначених для новаків 10-11 річних, що підготували на ступінь "джури - помічниці".

На І-му З'їзді СУПЕ в 1945 р. зуслухано доповіді: "Напрямні плас-тової діяльності під сучасну пору в Уладі Українських Пластових Новаків".

Свідомість старої правди, що без журналу важко правильним шляхом вести виховну працю в організації, а тим більше на еміграції, вказала на необхідність шукання можливостей видавання журналу для новаків. Мої заходи в тій справі принесли успіх. Зорганізовано в Авгзбурзі редакційну колегію в складі: проф. Мілковський, п.Марія Юркевич, пл.сен. Григорій М. та Самотулка Т., яку згодом очолив п. Щербина Н. У рамках т.зв. "Пластово Видавництва" в Авгзбурзі видано журнал під назвою "НОВАК". З уваги на технічні труднощі поодинокі числа не виходили своєчасно, тому й не вдалося нав'язати постійного контакту з дітьми. Згодом із деяких ще інших причин припинено на 4-ому числі видавання журналу, щоробив міле враження завдяки оформленні сен. Григорієва, хоч журнал мав чимало недотягнень. Перші кроки в напрямі видавання новацького журналу пороблено з великим зусиллям. Факт першого журналу для новаків все-таки залишився важливим досягненням УПН.

На початку 1946 р. видруковано циклостилевим способом мою збірку матеріалів під назвою "Шлях пластового новака" /Записки Українського Пластуна чч. 4,5,6,7,10,11,12/. З м і с т: а/Час проби прихильника /чч.4-5/, що охоплювали програму 6 сходин враз з матеріалом та заввагами до складання заяви вступу. б/ Проби на ступінь джури: І-ша проба /осіння/ Записки чч.6-7, 2-га проба /зимова/ - не з'явилася друком, 3-та проба /весняна/, Записки чч.10-11, 4-та проба /літня/, Записки ч.12.

У першій пробі /осінній подано матеріал у формі готових програмок /сходин 6 та 1 прогулянка/, з метою подати декілька зразків. Матеріал для чергових проб зібрано в місці випуски, щоби впорядники довільно подавали його новакам. Цей матеріал призначено для 10-11 річних новаків. З уваги на відсутність інших матеріалів використовувано його теж і для новаків, молодших віком за 10 р. Потреба сірого новацького будня спонукала мене написати матеріали для 7-8 річних новаків, що знайшли своє оформлення в рукописі "У жовтодзюблому крузі", 1946. З м і с т: Перша зустріч з кандидатами на жовтодзюбів. Друга зустріч. 1/ Рада пролісок. 2/ Рада села. 3/ Рада сірого будня. 4/ Рада київських гір. 5. Рада на Дніпрі. 6/ Рада на узлісся. 7/ Рада дружби. 8/ Рада жовтодзюблого круга. 9/. Гаєва Рада. 10/ Рада старої хати. 11/ Рада семи горбів. 12/ Рада столичного города. 13/ Польова Рада. 14/ Рада обіцянки. Вказівки до переведення складення заяви вступу. Додаток із Радою під Великдень, Радою в день матері та Радою саду.

Машинопис має 54 + 11 сторін. 17 заняття з новаками, різноманітністю формою і змістом мали за завдання підготувати жовтодзюбів до складення заяви вступу. На маргінесі тих матеріалів треба завважити, що метод ведення заняття зовсім відмінний від методу, поданого в "Шляху пластового новака". В рукописі "У жовтодзюблому крузі" подано зразки тематичних занятт /сходини та прогулянки/ методом ігровим та художньо-виховним, який повинен заступити вербалний стиль ведення занять.

Розвинення і поглиблення вище наведеного матеріалу знаходимо в історичних іграх "Отрок" /1949/, VI+115 стор. машинопису. З м і с т: Переїмова. Зміст. Історичні гри: /1. Рада на семи горбах. 2. Рада в столично-му городі. 3. Велика Рада отроків. 4. Рада отроків Олега Вітшого. 5. Похід отроків Святослава Хороброго. 6. Рада отроків Володимира Великого. 7. Рада отроків Ярослава Мудрого. 8. Круг отроків Ярослава Осьмомисла. 9. Герці отроків Данила. 10. Великий круг отроків./ Практичний коментар. Додаток. Список важливіших джерел.

Кожне заняття тематичне, всі разом творять ігровий комплекс, побу-

дований на історичних переказах княжої доби. Подані в комплексі гри дуже рухливі; вони виробляють у співучасників меткість, силу та винахідливість, прищеплюють лицарськість і патріотизм. Це подається дітям не у формі традиційного в нас непедагогічного повчання, а впровадженням "отроків" у саму стихію героїчного. "Отроки" непомітно для себе не лише навчаються своєї давньої бувальщини /і сам лише цей момент був би цілковитим віправданням такої, а не іншої форми гор/, але й поринають в атмосферу таємничості, символів, у сублімоване, очищене, ідеалізоване мінуле. Виявилось, що минувшина нашої землі була така барвна, як і минувшина перед рідкого Заходу чи джунглів Конго..." /Іван Коровицький, рецензент ОПДЛ/.

"Отрок" - це не лише матеріял для переведення історичних гор, це для впорядника рівночасно методичний порадник, у якому подано зразки тематичних занять, пов'язаних в одну цілість. Заняття своєю формою різноманітні: сходини, прогулочки, новацькі ватри, прості нескладні змаги, згл. посередні форми заняття у терені. "Отрок" доповнює працю скм. Леоніда Бачинського - "Перші Кроки" /Пластове видавництво "Молоде Життя", 1949/, сторін 84. І це матеріали до 1-ої проби. Зміст: Передмова. Як стати новаком. Новацькі проби - I. Віра в Бога. II. Мій дім - моя громада. III. Україна - моя Батьківщина. IV. Пластове братство. V. Рій і гніздо. VI. Кругом природа. VII. Знаки та сигнали. VIII. Треба бути здоровим. IX. Новацькі гри. X. Новак радить ось і сам. - Доповнення для новачок. Закінчення. Список літератури. Книжка багато ілюстрована. Матеріал багатий, посегрегований, скоплює цілість питань, зв'язаних з приняттям до Уладу, підготовкою та складенням першої проби й обіцянки. Поданий матеріал - це велика допомога для впорядників. Мусимо підкреслити факт, що ця праця скм. Бачинського найцінніша зі всіх попередніх його праць, що написані про чи для новаків.

Врешті треба ще згадати про журнал новацьких виховників "Вогонь Орлиної Ради", якого перше число появилося в 1948 році. Це була збірка матеріалів із весняною тематикою. Зміст: I. Злітались орли. II. Що розказуватимемо новакам. III. Ігровий кутик. IV. Самодіяльний театр. V. Майстрування. VI. Із природничого записника. VII. Таємна мова новаків. VIII. Новацький впорядд. IX. Співасмо. X. Листування.

Виготовлені в 1948 р. далі з збірки не могли з'явитися з уваги на фінансові труднощі після грошової реформи в Німеччині. В 1949 р. віддано до друку матеріали числа 2. "В.О.Р." /літній матеріал/, а після їх появи прийшло багато відзивів від новацьких виховників, щоби "Вогонь Орлиної Ради" з'являвся знову як періодик - квартально. Наявність журналу новацьких виховників, це великий наш здобуток у допомозі новацьким виховникам вести роботу з дітьми під час мандрівки по чужій землі, де немає бібліотек із українською дитячою літературою. Здобуток великий ще й тому, що в 2-ім і чергових числах з'явився не лише матеріал для використовування біжучій роботі з дітьми, але також і методичні вказівки для самих виховників. "В.О.Р." повинен стати не лише джерелом матеріалів для роботи, але й трибуною, з якої кожний новацький виховник мав би зможу говорити на різні теми новацької діяльності та новацького руху загалом.

Наша перекладна література з ділянки новакознання також небагата: переклад Б.П. "Вовчена та" - "Wolf Cub's Handbook" в часописі "Наша пошта" 1946, - Гайденав, з фінансових причин не з'явився друком.

К о р о т к о: Наше друковане слово про новаків і для новаків небагате. В початковій праці носить п'ятирічно чужих впливів. Відтак повсталі вже оригінальні, вартісні речі: "Новак", "Перші кроки", "Отрок" і "Вогонь Орлиної Ради" - це поважні надбання у видавничій діяльності нашого руху.

НАШІ ЗВ'ЯЗКИ з ЧУЖИНЦЯМИ

Новацький сектор УПУ не належить до легких в ділянці співпраці з чужинцями. Передумовою нав'язування дружніх співвідносин є:

1/ Наявність ясно сформульованої думки про ведення роботи з новаками, тобто оформлення новацького руху.

2/ Опрацювання та видання стабільного правильника УПН.

3/ Опрацювання матеріалів для проб, якщо не має підручника.

4/ Видання перекладу Б.П. - "Wolf Cub's Handbook".

5/ Видання журналу для новаків.

Сьогодні в нас вже оформлена думка про ведення роботи, випрацьований правильник, видні матеріали до першої проби /"Перші кроки"/. Є вже в нас і переклад підручника Б.П., та на жаль ще досі не виданий. Можна сказати, що ми вже більш-менш приготовані до цієї акції. Та слово тепер за рефератором преси й пропаганди, щоб можна було деякі ще твори видати для обміну літературою з чужинцями.

Хоч важкобуло нам до того часу наладнувати зв'язки та дещо робив референт новаків і в цій ділянці, беручи участь в курсі т.зв. "водзув зухових", організованим польськими скавтами /1947/ та в Wood Badge Course, Донопертайх, організованому англійцями. Намі спроби утримувати зв'язки з американськими новаками, що переслали були для наших новаків дарунки, прорвалися. На вислані нами листи і книжки з Німеччини ми не одержали відповідей.

Участь новаків у зустрічах, змагах у Регенсбурзі та участь української делегації в складі 13 новаків у міжнародній новацькій стрічі вовченят /переміщені осіб/ на Зандберзі біля Авгзбурга, довели до нашої свідомоти факт, що наші новаки відзначалися доброю поставою, та хоч часом віком і ростом не дорівнювали чужинецьким вовченятам, вміло й завзято змагалися за передові місця під час гор.

У ділянці зв'язків на відтинку новаків покладено перші кроки. Черговий етап праці УПН повинен виявитися також і по цій лінії, при чому новаки під час зустрічей з чужинцями повинні бачити різницю між українським і чужинціональним новаком, різницю між українським новацьким рухом і каббінгом, без будь-якої туги за ним.

ПІДСУМКИ

Новацький рух - це рух пластових новаків, що бавляться під доглядом пластунів, які допомають їм всебічно розвиватися, школитися - добувати відповідні ступені, щоб у майбутньому могти краще пройти відно - відний юнацький вишкіл. Цей рух породився у дуже скрутних умовах нашого національного життя. Це й було причиною його повільного розвитку, а відтак затримки в його всебічному розвитку. На його розвоюному шляху помічується три основні фази: п е р ш а - "Улад Новиків" /1924 - 1939/, характерний тим, що покладено організаційні основи з невиразною ще діяльністю побудовою. Працю ведено за "Вовченятами" Б.П. й за "Племінним вихованням" - Гаргвел. "Сім проб" та закон - це яркий доказ, що не було єдиного стилю у новацькій роботі й зовнішніх ознаках організаційної побудови. Окреслення "романтичний напрям" /гл. звідомлення про I-ий З'їзд впорядників/ незвичайно виразно підкреслює важливу напрямну про ведення новацької роботи. Зовнішні можливості дозволили на докладніші розроблення лише одної ділянки, а саме - та бірництва.

Друга фаза - "Племені Новаків" /1940-1944/, - це шукання за формою та змістом діяльності. "Романтичний напрям" знайшов тут для себе ґрунт, та тільки інший. Із лісової пущі він вийшов на степові

простори з виразними українськими рисами. Особливу увагу звернено на новацьких виховників. Короткий час не дозволив розвинуті виховної думки, ні зібрати досатньої кількості досвіду.

Третя фаза "Улад Пластових Новаків" /від 1945 р./ - еміграційна, незвичайно багато в різni подiї. Новацький рух набирає нових форм у зустрiчi з чужим свiтом. Це полегша й ускладнення; Полегша в наглядностi недосагань при порiвняннi з чужими зразками, - ускладнення в сугestiсному впливi чужого свiту. Зберегти українську форму та український змiст - це наше завдання. Як основу для нашого руху взяли ми українськi первi, так гарно й художньо зображенi в народнiй творчостi. На українських мотивах будуємо величаву казку орлiного свiту, який хочемо вмiстити в органiзацiйнi пластовi рамки, що ми iх принесли з рiднього краю. Всi основнi елементи новацької роботи старажомся овiти пoдуви рiднього краю і поставити в противагу до атмосфери джунглiв, - орлiну атмосферу, атмосферу наших степiв, наших кавказьких - кримських та карпатських гiр. Важко в емiграцiйних умовах, при вiдсутностi розумiння важливостi новацького руху пов'язати всi елементи в одну стiлеву едiнiсть. Та всетаки в основному вже ту роботу пророблено.

Основнi елементи /клич, закон, обiцянка/, вимоги проб та вмiлостей - пiдстава iснування новацького руху, творять зовсiм задовiльну цiлiсть. Журнал для новакiв, журнал для новацьких виховникiв, "Першi кроки" - скi. Бачинського, "Отрок" - Старого Орла, - це важливi фактори для збереження одностайностi новацької роботи. Багатий досвiд у дiлянцi вишколу новацьких виховникiв - поважне наше надбання третьої фази. При зустрiчах iз чужинцями ми мiрлемо нашi сили. Мушу пiдкреслити, що наша дитяча дума, нашi дитячi м'язи справнi й ми мусимо бути гордi iз нашої вiтальностi.

А якi ж перспективи? Важко щось конкретного сказати. Багато залежить вiд зовнiшнiх умовин, багато залежить вiд нас самих. Зв'язати з українським свiтом душу дитини, яка не знає, що таке спраiженiе рiдне, не легке завдання. Тому потрiбно спiльного зусидля, одностайного виховного Фронту, батькiв, учителiв, священикiв, новацьких виховникiв та всiєї української громади, щоб зберегти удiтей почуття принадлежностi до української спiльноти, щоб зашепити в душу дитини зрозумiння доцiльностi й необхiдностi служби Українi. Для цього потрiбно вдергати видавання журналу так для новакiв як i для новацьких виховникiв. Цi останнi дiставатимуть за допомогою того засобу вiдповiднi матерiали для дiтвори й рiвночасно будуть вишколюватися до великої працi, що чекає нас всiх на рiднiй землi в умовах нової української дiйсностi.

Зберегти українську дитину перед швидким вiдчужувальним процесом у крайному випадку цей процес по змозi якнайбiльш сповiльнити - це наше велике й важке завдання. Не виконаємо цього завдання - розшилiнемося у чужому морi, а тодi старий будинок не маючи пiдбудови, мусить завалитися.

Пропаганда важливостi ідеї новацького руху так серед пластунiв, як i серед громадянства - завдання всього пластового активу. В слiд за пропагандою мусить iти швидка й доцiльна дiя в iм'я збереження нас на чужинi й в iм'я служби Українi.

* 29. VII. 1865

† 1. XI. 1944

МИТРОПОЛІТ АНДРЕЙ ГРАФ ШЕПТИЦЬКИЙ
ПОКРОВІТЕЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ, ДОБРОДІЙ ПЛАСТОВОГО УЛАДУ,
КНЯЖИЙ ФУНДАТОР ПЛАСТОВИХ - НОВАЦЬКИХ ТАБОРІВ

Перший новацький табір відбувся в 1926 р. у віллі Митрополита Андрея, в Корчині. Ця вілля була частим місцем відпочинку для пластових мандрівок по Бескиді в напрямі на Парашку, Урич, Маківку.

Перший юнацький табір відбувся в митрополичих добрах на Кам'янці коло Підлютого в 1924 р. Після того одержано від Митрополита місце й ввесь деревний матеріал на будову славного табору на Соколі, що стався обласним осередком пластового вижкулу, оспіваний у пластових піснях і споминах.

Від 1928 р. Митрополит Андрей віддав у користування Уладу Новиків приміщення лікувального заведення в Підлютому, де відбувалися новацькі табори в рр. 1928, 1929, 1930, 1931.

В 1930 р. на передодні розв'язання Українського Пласти польською владою, відбувся теж у Підлютім історичний табір Пластового Сеньйорату.

В 1929 р. подарував Митрополит Андрей чудову площу та деревний матеріал для новацького табору в Остодорі, що діяв вже після розв'язання УП від 1932 р. під фірмою "Оселя ім. Митр. А. Шептицького". Польська влада мусіла коритись перед великим авторитетом Митрополита й не вахилася цілком заборонити тaborування, що його хоч неофіційно дальшє провадив Пласт.

Підлітє 1929 р.

Гостина МИТРОПОЛІТА АНДРЕЯ в новацькому таборі. Після почесного звіту, Митрополит сидить враз з братом Ігуменом Климентієм Шептицьким. Стоять: командант о.скм. А. Бучацький та інж. М. Сасевич.

Новацькі табори вілалтовували традиційно святочні виступи з нагоди відвідин Митрополита Андрея у честь свого Покровителя. В програмі виступу було: на таборовій площі – молитва, піднесення прапору й почесний звіт. У таборовій залі – концерт: виступи хору, деклямації, руханкові вправи й вежі новаків, ритмічні вправи новачок, народні танки. Виступи табору були дуже популярні в цілій околиці й масово відвідувані громадянством, що при тій нагоді складало поважні добровільні дари на будову табору для новацтва в Остодорі.

Підлітє 1929 р.

Митрополит АНДРЕЙ з братом Ігуменом КЛИМЕНТИЕМ та о.Мітрат ВОИНАРОВСЬКИЙ /сидять/, серед Булави табору. Стоять від ліва: В.Кметик, Т.Білостоцький Т.Дурбак, Н.Пачасівна, І.Ковалівна, д-р Щуровський, Ірина Бойцун, дир. О.Вороневич гол.виховник, о.скм.А.Бучацький, Нуся Курилович, Ю.Мамчин, Іван Кліщ, Поля Дицьо, М.Скаб, О.Стернюк.

Світлив І. Кліш

Підліте 1930 р.

Митрополит АНДРЕЙ ШЕПТИЦЬКИЙ відвідує новацький табор; важка недуга запалення суглобів не спинила Митрополита, щоби прийти до любимців - новаків. Збоку обозний Іван Кліщ з черговою впорядницею.

Підліте 1930 р.
МИТРОПОЛІТ АНДРЕЙ серед учасників табору новаків, останнього перед розв'язанням Українського Пластового Уладу.

Світлив І. Кліщ

Д-р Олександр ТИСОВСЬКИЙ
Засновник й ідеолог
Українського Пластового Уладу

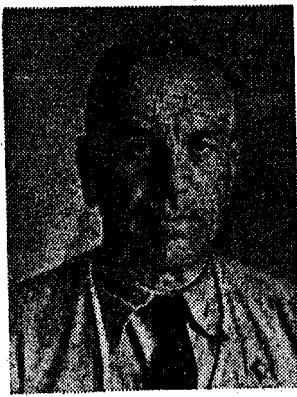

Верховний Пластун СІРИЙ ЛЕВ
із найменшим новачком
Світлив Р.Загайкевич

Скм. Леонід БАЧИНСЬКИЙ
Командант УПУ Карпатської України,
відтак пластовий діяч у Перемишлі,
творець оселі у Старяві та довго-
літній командант новацьких таборів.

Новик Святослав Петрів в однострої
пластового новацтва Карпатської

Scoutmaster
Mihailo Ivanenko
Chief of International
Scout Association in
Camp UNRRA Team 120
and Ukrainian Scout
leader

Світлої пам'яти
Скм. Михайло І В А Н Е Н К О
пластовий діяч у Дрогобичі,
ТВОРЕЦЬ НОВАЦЬКОГО ТАБОРУВАННЯ,
перший командант новацьких та-
борів: у Корчині 1926 року та
в Гринькові к. Підлютого 1927
року. На еміграції: дуже діяль-
ний в пластовій роботі, був Го-
ловою міжнаціональної Скавової
Ради в Регенсбурзі й одним з ке-
рівників представників до тої Ради
від Українського Пласту.

1946 р.

Скм. Іваненко М., у проводі
пластової мандрівки сеньйорів
і новацьких виховників з Ре-
генсбурга на Ферхензее в Бава-
рії 28.7 - 4.8.

Скм. Іваненко М. серед пласту-
нок і новацьких виховників як
відкрив пластову виставку з на-
годи Дня Б.П. в Регенсбурзі,
лютий 1947

Пам'ятник на могилі св. пам.
Скм. Михайла Іваненка
на кладовищі в Регенсбурзі

Підліте 1931 р.

Після розв'язання Українського Пласти, новацьке таборування організовано під фірмою: ОСЕЛЯ ім. Митр.А. ШЕПТИЦЬКОГО. На світлині учасники й управа вже без пластових одностроїв. По середині між дітьми опікун оселі: о.А. БУЧАЦЬКИЙ. У останніх рядах члени булави Івениковники: І.Кліщ, О.Стернюк, Т.Андріїшин, Н. й І.Габи, Залуський, В.Кметик, Н.Курилович, Т.Білостоцький, А.Дицьо, Н. Панасівна, М.Скаб. Стоїть збоку д-р Процьків.

Остодір 1932 р.

Новопобудована палата для новаків - під фірмою ОСЕЛЯ ім. Митрополита Андрея Шептицького жде на приїзд учасників. Чудовий, простірний будинок. Площа ще не упорядкована, нема пррапорової щогли та все це буде негайно зроблене з приїздом учасників і виховників. Будинок цей був місцем для таборування до 1939 р. У 1940 році большевики розібрали будинок, ввесь матеріал перевезено на Підліте.

Світлив І.Кліщ

1936

ОСЕЛЯ ім. Митрополита АНДРЕЯ
у повній її красі, після упо-
рядкування плоті працею сень-
йорів та новаків.

Управа Оселі в Остодрі 1933 р.

Сидять: лікар д-р Я.Карпевич, гол.виховник д-р Є.Пеленський, члени Бу-
лави: Т.Білостоцький, опікун: о.А.БУЧАЦЬКИЙ, Н.Панасівна, управитель-
ка кухні "бабця" Гаймбергерова, Я."Копитко"; Стоять: Р.Сторошук, Т.Ди-
дришин, І.Кліщ, І.Ковалівна, М.Дядьо, П.Романишин, Л.Дубас

Остодір 1933
"НІЩО НАМ ЛИХО НІ ПРИГОДИ..."
Виправа гуртка новаків у ліс
на малини, впорядник: Дячун.
Важка зброя заготовлена на
випадок ... зустрічі медведя.

Світлив І. Кліщ

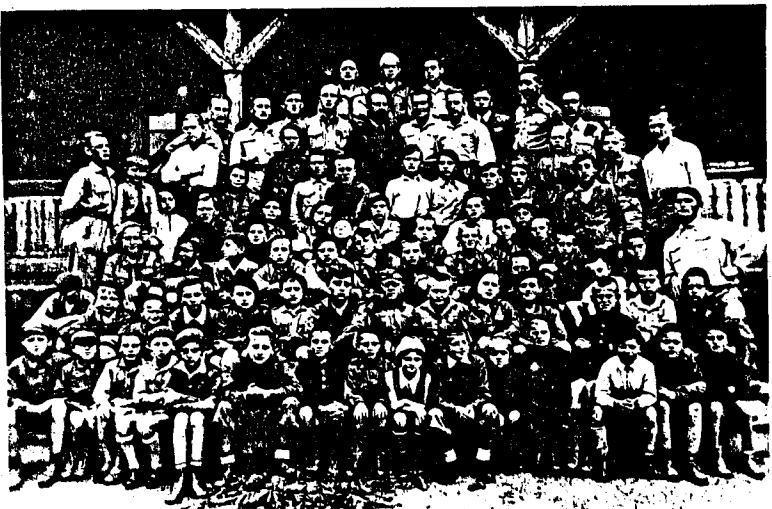
Остодір 1933 р.
Провід і учасниці дівочого табору.

Остодір 1934 р.
Група учасниць дівочого табору

Остодір 1934 р.
Л.Старосольська – обозна
О.Терлецька член булави
дівочого табору

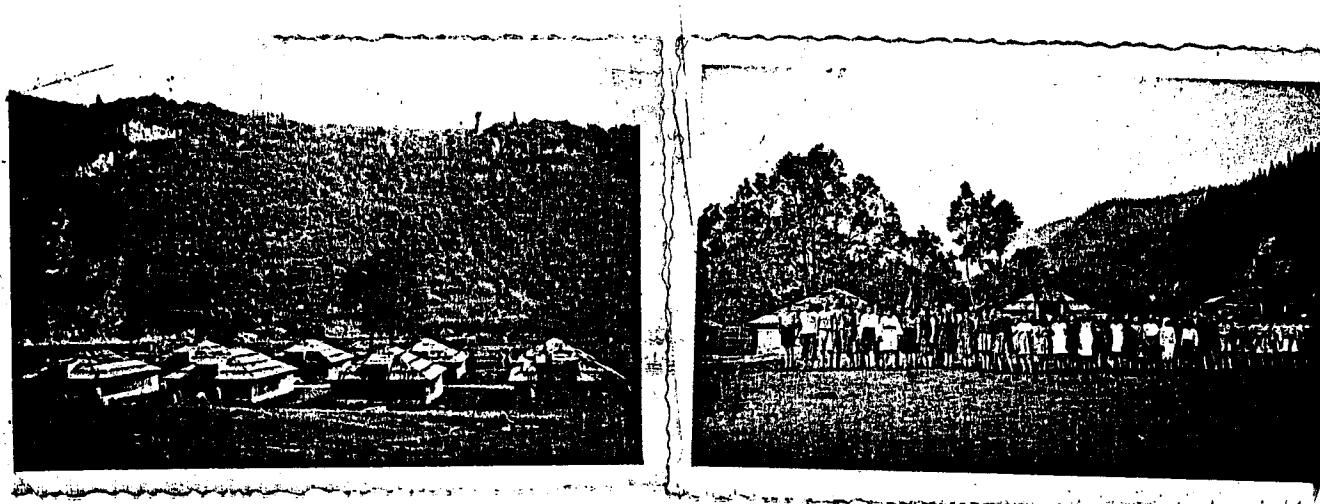
Остодір 1935 р.
Хлоп'ячий табор. Опікун о.Гор-
никович. Еулава: Т.Білостоцький
обозн., І.Кліш, д-р Турко, Т.Андрі-
їшин, Я.Білинський, М.Домбровський
Р.Саєвич, Р.Копач, Р.Сторощук, Я.
Благітка, Тихоліз, Еilenъ, І.Си-
дорів.

Пасічна 1943 р.

Проф.Северин ЛЕВИЦЬКИЙ на провірці табору в Пасічній к. Надвірної; по середині сидить Т.САМОТУЛКА, командант та-бору.

Пасічна 1943 р.

Вид на табір

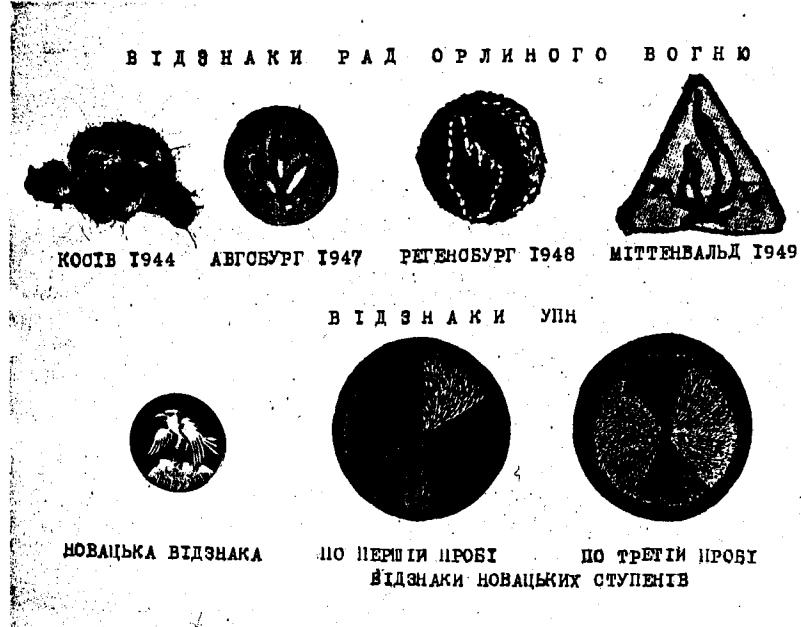
Учасники табору

Косів 1944 р.

Курс новацьких виховників.

Звіт приймає командант: Т. САМОТУЛКА

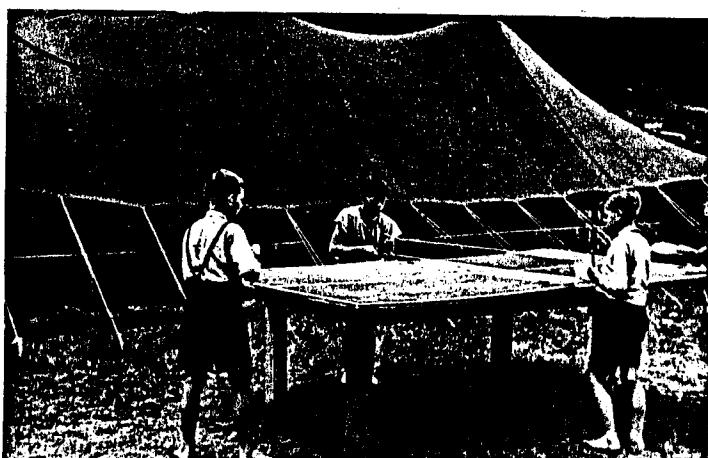
Відзнаки в Уладі Пластових Новаків

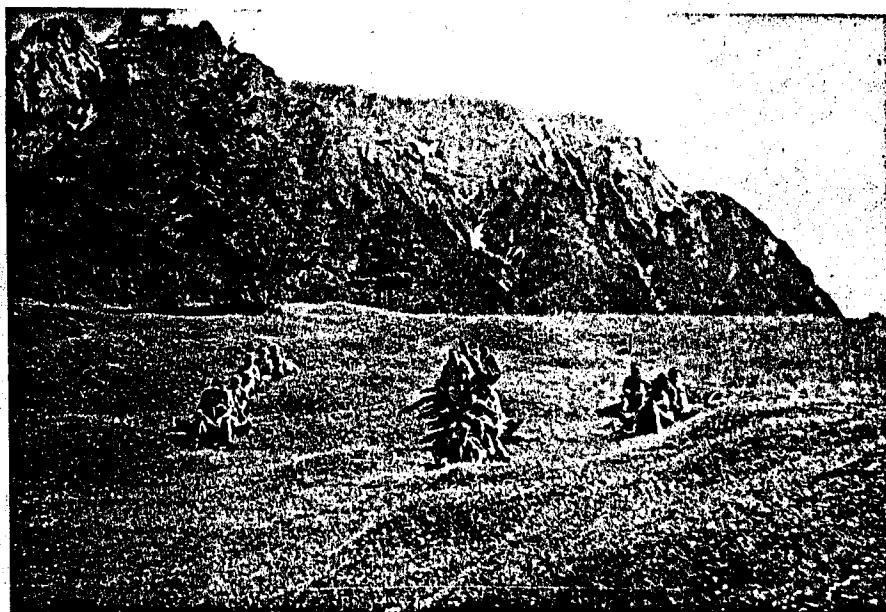
Регенсбург 1948 р.
III. Рада Орлиного Вогню

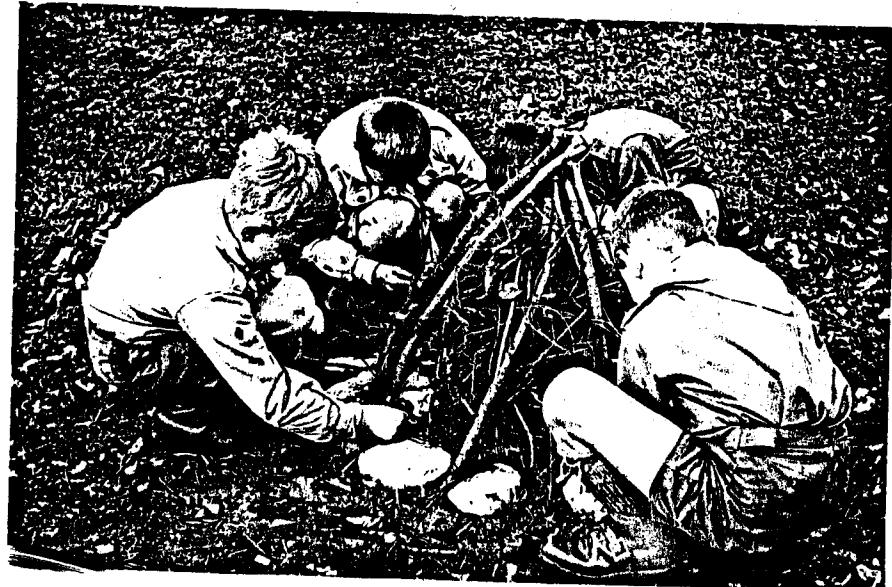
Новацький вогник

Марієнталль 1949 р.
Перший крок новаків у пінг-понг.

Міттенвальд 1948 р.
Новацькі вміlostі у Ба-
варських Альпах

Д О Д А Т О К

Скм. О. Олександер БУЧАЦЬКИЙ

На шляху розвитку Новацького Уладу зустрічаємо декілька постатей, про які ми мусимо пам'ятати та ставити їх всім пластунам, а зокрема новацьким виховникам перед очі. До них належить постать о. Олександра Бучацького. Сильветка цього священика, пластина-сеньйора й громадянина-патріота, що муравлиною працею досягнув великих успіхів у своєму житті, незвичайно цікава, навіть коли накреслимо її загальними рисами:

о. Олександер Бучацький народився 9.III.1887 р. в Риманові к. Синюка на Лемківщині. Безжурно пробігають перші дитячі роки Олександра, серед численної вчительської сім'ї. Та коротко триває цей радісний час дитячих днів. У 8-ому році стає сиротою. З того часу пробивається через життя сам. Зокрема нелегко приходиться йому вдержатися в державній гімназії в Синюці, хоч туди переселилася його родина. З перших років гімназії мусить зарабати на життя лекціями, здобуваючи в такий важкий спосіб знання. По закінченні гімназії записується початково на студії на правничий факультет університету у Львові, а пізніше на теологію.

У 1912 р. одержує санення і працює як душпастир у Стріліськах к. Львова, пізніше в Количинцях та в Конюхах к. Бережан. Але внутрішній, невідомих голос спрямовує його до Львова. Там доводиться о. Бучацькому переживати славні часи Листопадового Зриву. Після того доля казала йому ще раз повернутися до Конюх і помагати старенькому тестеві о. Сосенкові у праці.

До Львова повертається остаточно в 1920 р. і там працює як катехит у народних школах з польською мовою навчання. За часів більшевицької окупації під час другої світової війни заробляє на життя лекціями української мови. В 1940 р. стає парохом Богданівки та Левандівки на місце вивезених священиків. Важке запалення легенів перериває життєвий шлях цього видатного священика-громадянина в час важких матеріальних умовин і народного лихоліття у більшевицькій дійсності 22.XII.1940 р. Янівське кладовище приняло його до себе на вічний спочинок після невисипущих, важких трудів для української спільноти.

Діяльність на громадському полі проявляє Олександер Бучацький вже як учень 4 класи. Тоді належить до гурту гімназійних учнів - громадських діячів, що розбуджували національну свідомість на Лемківщині. Їнак Бучацький належить до хору, організує театральний гурток, їздить по довкільних селах і допомагає організувати читальні Просвіти, хори, театральні гуртки. Не згасили запалу Олександра ні важкі умови життя, ні перепони з боку урядових чинників /дирекція гімназії, староство/. Він, як всі інші пробудителі української свідомості на Лемківщині, вперто й послідовно йшов вперед і тій праці завдячує Лемківщина своє відродження.

Студент Бучацький належить до студенської групи світлої пам'яти Адама Коцка й Бере в 1910 р. активну участь у боротьбі за Український Університет у Львові - воєніше української культури й науки. Як студент теології у Львові працює в т.зв. "Освітному Кружку", що разом зі світською студентською молоддю організував у Львові й Львівщині читальні Просвіти.

Священик Бучацький на всіх своїх парохіях проявляє незвичайну ак-

тивність: організує читальні Просвіти, театральні гуртки, хори, коопера-
тиви й веде велику освідомлючу роботу серед селян. У Львові, головним чи-
бить це як одинокий вчитель українець, на годинах релігії для українців
— школярів у польських народніх школах. Різні труднощі, неприємності з бо-
ку польської шкільної влади, кількаразні дисциплінарні доходження не від-
страшили ї. Бучацький не завернули назад з обраного шляху. Хоч я був на-
вантажений обов'язками й перепрацюваний, вільний час присвятив дітворі у
позашкільних годинах, головно в організації "Пласт", а також ремісничій
молоді. питанню виховання, освідомлення й опіки над ремісницею молоддю
прив'язував ї. Бучацький незвичайно велику вагу. Правду кажучи, він був
одним із нечисленних громадян, що глибоко розуміли цю проблему й прак-
тичною роботою—допомогою реалізував питання прожитку, вишколу та вихо-
вання української ремісничої молоді. Тому ї взяв на себе важкі обов'язки
голови ремісничої бурси, спершу на Пасіках, а пізніше при вул. Бартосів-
ної на Личакові. Особливе активний був ї. Бучацький на відтинку ремісничої
молоді в рр. 1933-1939. Найбільшим його досягненням на цьому полі бу-
ла будова нової ремісничої бурси при вул. Бартосівної, що її при великій
допомозі Митрополита Андрея Шептицького й при муравлиній праці ініціято-
рів удалось закінчiti недовго до війни. Справжня батьківська опіка, пра-
ця на численних вечірніх курсах, з'єднали ї. Бучацькому велику симпатію
і любов його вихованків.

Багато часу жертвував ї. Бучацький для Пласти. В 1928 р. приймає обов'язки команданта Уладу Новиків. З цього року почавши він виконує
рік-річно аж до 1934 р. обов'язки команданта Тaborів у Підлютому, а по-
тім в Остодорі в новозбудованому, прекрасному приміщенні для новацько-
го табору. Можна сміло сказати, що табор в Остодорі, це духовна дитина
ї. Бучацького. Його ідею та старання в тій справі вповні підтримав Ми-
трополит Андрій даруючи около 10 гектарів ліса на місце табору з пра-
вом вирубати дерево, з чого одержано весь деревний матеріал на будову.
Був це великий-княжий дар Митрополита Андрія для пластового новацтва.
Та всі дальші збирки громевих засобів, зв'язаних з коштами будови й ви-
вінування зразкового табору, припали ї. Бучацькому й мабуть для найближ-
чих співробітників є тайною як зміг Покійний довести цілу справу будови
до кінця.

Не від речі буде тут згадати, що ї. Бучацький був одним із основни-
ків Уладу Пластових Сеньйорів /1930/ і його І.Куреня ім. скм. Степана Ти-
совського. За цю велику діяльність для Уладу Новиків В.П.Р. іменувала
о.сен. Бучацького скавтмастром, а табор в Остодорі носив ім'я свого ки-
жого патрона: Митрополита А. Шептицького. Згадуючи про те хочемо під-
креслити взаємини між Митрополитом Андрієм і ї. Бучацьким, що був немов
зв'язковим між пластовою літвою і незабутнім її Опікуном-Добродієм
Митрополитом Андрієм. Митрополит зі слізами в очах сказав до сина О.Бу-
чацького — Омеляна, коли цей останній закінчив розказувати подробиці
останніх хвилин життя і причини передчасної смерті свого батька: "помер
один із моїх синів".

О. скм. Бучацький ішов скелестим життєвим шляхом. Все своє життя ду-
же інтенсивно працював на громадському полі. Був незвичайно активний у
численних товариствах: Т-во "Українських Катехітів", Вдів і сиріт до свя-
щенника. Марійська Дружина, Просвіта, Рідна Школа, Спорт. Т-во "Україна"
а особливі ПЛАСТ і Крайове т-во Охорони Дітей і Опіки над Молоддю. Працю-
вав на всіх ділянках українського життя, брав участь у політичному житті
УНДО, любив спорт, займався громадською працею. Але найбільші заслуги по-
клав у праці для молоді, зокрема в Пласті для Уладу Новиків та в ділли-
ці опіки, національного освідомлення і виховання як теж професійного виш-
колу ремісничої молоді.

Скм. Інженер Іван КЛІЩ

Український Пласт має свою історію, а в ній світлі постаті пластових діячів, що кермували пластовою роботою у важких часах ворожого гнету на Батьківщині. Ім саме завдачує Пласт свій успішний розвиток і всі, великі досягнення, що ними знаменується пройдений шлях пластової діяльності. Теперішнє, молоде пластове братство звичайно небагато знає про тих давніших пластових діячів, від яких переняло в спадщині нашу пластову традицію зі світим обов'язком не лише її зберігати й продовжувати, але теж збагачувати і побільшувати новими надбаннями.

Одним із тих діячів, що заслужився головно діяльністю для пластового новацтва був інженер Іван Кліщ. Він народився у Львові 1905 року, в сім'ї будівельного робітника. Малий Івась мешкав на передмісті, де не було української школи, ні церкви, він не мав українського товариства ровесників, відвідував польську школу. Після закінчення народньої школи ходив до польської реальної /технічної/ гімназії/, де тільки на лекціях релігії чув українську мову. Одної неділі "Ясько" побачив уперше українських пластунів в одністроях на торжественнім Богослуженні у Преображенській церкві. Поява пластунів, їх постава й однострої так його захопили, що після відправи він пішов у слід за пластунами та відправив їх до домівки на вул. Бляхарській. Після того ходив він цілий тиждень під враженням цієї зустрічі, а в наступну неділю пішов до пластової домівки, щоби вписатися до Пласти. Тут по братерськи прийняли його, вислухали й порадили згуртувати ще інших учнів з його школи. Так повстал у польській школі платовий гурток із учнів-українців, що увійшов до складу 4. пластового полку ім. Гетьм. Богдана Хмельницького при українській вчительській семінарії у Львові.

В Пласти Кліщ має щасливі переживання: зложив скоро пластове пріречення, став пл. учасником, одержав 4. пластове відзначення. Відбув тоді перший пластовий мандрівний табір по Гуцульщині, взяв участь у величавій пластовій зустрічі на Писаному Камені. Після того зложив другу пробу й став пл. розвідчиком. Всі ті переживання вложили в його душу таке захоплення до всего рідного, українського й пластового, що він постановив усі сили та здібності віддати для розвитку Пласти. Та в тому часі стрінуло його найбільше нещастя: в короткім відступі часу померли його батьки й Іван став круглим сиротою. Проживав тоді разом зі старшою сестрою, народньою вчителькою, що зі своєї невеликої платні вдержувала його.

В 1924 р. Кліщ закінчив гімназію і вписався на студії на відділ архітектури львівської політехніки. В цім році почався найбільш плодовитий, 15-літній період у праці Івана, що був теж і найтяжчим в його житті. Мала заробітня плата його сестри не вистарчала на двоє, а ще до того на високі оплати студій; він мусів шукати заробітків. Тратив роки студій, бо часто не мав відки заплатити оплати, але ніколи не жалувався нікому. Всякі пропозиції на підмогу відкидав без дискусії. Врешті в останніх роках студій погодився, по довгих умовлюваннях, прийняти від декількох своїх найближчих друзів із Куреня зворотну підмогу, яку до речі з перших своїх заробітків після закінчення студій повернув уповні.

Розпочинаючи своє студентське життя /1924 р./ він перейшов до Уладу старших пластунів, у Львові тоді був одиноких на той час осередок т.з.в. Клуб Старших Пластунів. Та скоро почали оформлюватися нові організаційні частини старших пластунів і Кліщ разом зі своїми друзями: Володимиром Маркусем, Іваном Сидоровом, Володимиром Кметиком, Юліаном Дорошем, Зеноном Котовичом і другими організують 15.Курінь УСП "Орден Залізної Остроги", що в своїй програмі пов'язав пластову ідеологію з традицією героїзму УСС із недавнього минулого. Від самого початку він був членом Курін-

ної Команди, а згодом вибрали його 2-им зчерги й останнім Великим Комтуром /курінним/ Ордену і це становище він займав аж до передвчасної смерті. Висвячуючи його на Кавалера Ордену З.О. надано йому лицарське ім'я "Галантний" /скорочено "Галь"/, що мало відзеркалювати його внутрішній зовнішні вальори, як "галантного" хлопа. Високий, стрункий, чорнявий, гарний з лиця й постави, все чисто виголений і підстрижений, чистенько й старанно вдягнений в гранатове убрання, штани з "кантами", що їх позавидував бій й князь Валії. Та мало хто знав, що це убрання було його одиноким від літ, що він сам його щойно вичистив і випрасував, а сорочку прав час то з дня на день. Та все він був погідний, усміхнений, веселий, все готовий до праці, перший до помочі другим. В праці теж надзвичайний педант і горе тому, кого приловив на несовіснім виконуванню принятих обов'язків. Тоді він був дуже, скажім, ... немилим. Галь був знаменитим фотографом, та дуже добрым шахістом.

Вже в першім році праці, як старший пластун Кліщ вибився на передові місця в Пласті. Головною діллянкою, де найвидатніше виявилась його діяльність був Улад Новиків. Він, разо із другим "Озоном" Зеноном Котовичем, став організувати новацькі гуртки в народніх школах вже в 1924 р. Перший раз прилюдно виступили "новики" під час традиційного у Львові релігійного походу на святі Пресв. Євхаристії /Боже Тіло/. Тодіколо 30 хлоп'ят маршуvalo під проводом Кліща й Котовича за іншими пластовими частинами довкруги львівського ринку. Галь був якийсь час зв'язковим 1-ого Зв'язку Новиків у Львові та скоро він перейшов на пост урядуючого заступника Команданта Уладу.

Від тоді почалася його співпраця з скм. Михайлом Іваненком, творцем новацького тaborування та о.скм. Олександром Бучацьким, довголітним Ко мандантом Уладу Новиків та новацьких тaborів. У тому часі розпочався період славних пластових тaborів. У слід за юнацьким тaborом на Соколі, прийшла черга на новацьке тaborування. Перший новацький тabor відбувся

у 1926 р. в Корчині над рікою Стрий, у віллі Митрополита А. Шептицького, під проводом скм. М. Іваненка. Кліщ був у цім тaborі, як виховник, правдоподібно навіть як обозний. У наступному році він був обозним новацького тaborу в Гринькові під горою Пасічною коло Підлютого, знову під командою скм. Іваненка. Їх роботі завдачує Пласт те, що Митрополит Андрій, захоплений дітвою у тaborі, призначив до розпорядимости новацького тaborування два просторі будинки в Підлютому, колишнього лікувального заведення. У мешкальному будинку було приміщення на сотню тaborовиків, другий будинок це була велика зала Іdalyni, з кухнею, харчевим магазином і приміщенням для персоналу кухні. Від 1928 р. під впливом Кліща "Озони" /популярна назва членів Ордену З.О./ перебрали на себе організацію і ведення новацьких тaborів, як теж працю в новацтві взагалі. До співпраці у дівочих гуртках притягнено 14. Курінь УСП. "Санітарки", що стали рівнорядно діяти в діллянці новачок. Завдяки тим заходам Кліща молодий ще Улад Новиків дістав основу для вишколу виховників-впорядників, як теж виготовлення програм праці. Кліщ кожного року виконував обов'язки обозного новацьких тaborів у Підлютім і Остодорі, а коли зважити, що командантом був о. Бучацький, отже священик, то властива вся пластова діллянка праці була під безпосереднім проводом Івана Кліща. Його сильвета в довгій чорній пелерині, зі смолоскипом у руках, стала символом кожної ватри в новацьких тaborах. У 1929 р. Митрополит А. Шептицький подарував під новацький тabor великуколо 10 гектар. залісену площу на Остодорі та ввесь деревний матеріал із вирубу лісу на площі. Збіркою фондів зайнявся Командант У.Н. о.скм. Бучацький, пляни будови виготовив інж.О. Пежанський, а практичне керування будівельною роботою було в руках Кліща. Повстав чудовий будинок, просторий і ясний, в знаменитому положенні, що приміщував 150 учасників, окрім від мешкального будинку була Іdalyni з кухнею, недалеко від потічка Тодір. Та в 1930 р. польська влада розв'язує Пластовий Улад, однаке ви-

ховна робота з молоддю, пластова по суті, але під іншою зовнішньою формою велася дальше, відбувалися й новацькі табори - оселі. Кліщ зі своїми побратимами з О.З.О. провадив ці табори дальше.

Відмічуючи заслуги Івана Кліща, Верховна Пластова Команда двічі наділила його І-им пластовим відзначенням "Свастикою Заслуги" /1928 і 1930 рр./ та іменувала його скавтмастром.

Другою, не меншою важливою діяльністю праці Кліща було "Пластове Постачання", що в початках містилося в одній шафі /під сходами/ в пластовій домівці у Львові при вул. Бляхарській. Завідував цим ст.пл. Кметик Володимир член куреня ОЗО, популярно знаний як "Папа". Кліщ став його безпосереднім співробітником як "продуцент" пластових відзнак, що їх він власноручно й прецизно витинає пилочкою з бляхи. Заходами скм.інж. Андрія Сербина, економічного референта ВМКмди, це пластове постачання перетворилося у кооперативу "Пласт", якої першими директорами стали "Озони" Іван Сидорів та Іван Кліщ. Кооператива розбудувала продукційні відділи, пакування ванілевого цукру, порошку до печива, цинамону, насіння, - все те для "Народної Торгівлі" у Львові, на засадах пластового заробітку для тих пластунів, що працювали. Времіні заложили теж окрему фабрику мухолапок. З часом кооператива "Пласт" розрослася у поважне фінансово сильне підприємство, до проводу прийшли нові люди, що повели дальнє успішно ту започатковану працю.

Поза працею в Пласті, Іван Кліщ присвятив немало труду теж і справі національного пробудження свого передмістя - Вульки, що і йому завдачусь своє відродження. Він був одним із основників та найактивніших керівників читальні "Просвіта" на Вульці, там брав участь в хорі, театральних виставах, давав різні відчiti, допомагав організовувати академії та національні свята. При читальні згуртувалася українська громада, звідти вийшла думка великого на ті часи діла: побудувати українську церкву при вул. Потоцького.

По закінченні технічних студій в 1934 р. інженер Кліщ одержав працю в Тернополі, а пізніше в Ключеві малім коло Коломиї. З вибухом світової війни він повернувся до Львова й працював тут в управі міста. З кінцем 1940 р. був перенесений на працю в Донецький Басейн і там застала його німецько-большевицька війна. Німецький похід на Україну застав Кліща в Харкові, де він в час німецької окупації працював в міській управі. Та ворожий режим німецької займанщини, на зміну большевикам, почав переслідувати український національний рух і винижувати свідомих українських громадян. Як одна з перших жертв в нагінці кладе свою молоду голову інж. Іван Кліщ. Його ростріляло німецьке Гештапо в Харкові з початком 1942 року.

Так геройською смертю за рідну Україну згинув Іван Кліщ, вірний син свого Народу, Скавтмастер Українського Пласти, незломний Лицар і Великий Комтур Пластового Ордену Залізної Остроги, один із засновників і керманичів Українського Пластового Новацтва.

Зберігайте, Пластуни й Новаки, на віки світлу його пам'ять!

КАЗКА про ОСТОДІР

"Заслухались кедри горганської ночі,
І гомін ішов по дібровах, ярах ..."

Незабутня ніг в Горганах. Могутні, масстатичні верхи гір, темні, суворі, ніби зм'якли, злагідніли від блеску великої новацької ватри, що рветься вгору до неба. Вдивляєшся у темінь, чи не побачиш серпен-

тини на Високій. Та ні, не видно. Тільки темні обриси гір на темно блакитному тлі і снопи іскор, що раз-ураз вибухають, розгублюються і гаснуть у горі. Посередині між ватрою і горами Лімниця, шумить як тисячу літ тому, а в її шумі якби таємна людська мова крилася, якби пісня молодості з журбовою була змішана. Довкруги ватри сидять малі хлопці та кількох старших, всі в одностроях. Всі заслухані "в золото слів, що лились про славне минуле, про мрії гарячі, про волю, що прийде колись".

Братчик так гарно розказує, про мітичного Прометея, про ватри, що їх палили княжі дружинники в походах та козацькі частини. Мимохіть очі вдивляються в темряву, чи не побачать де на Пасічній чи Заплаті ватри, що її палили там колись УСС-и. Тиша і велич всюди, тільки далеко журчить Лімниця а тут близче потік Тодір, шумить спокійно й таємничо ліс. Трісочке ватра, а на тлі тої величі слова палкі й пісні молодечі. Погасає ватра, але її блеск, її іскри відблисся в очах хлопців, а слова, що там впали, глибоко западають в душу.

Що привело сюди тих хлопців з різних сторін української землі та з чужини. Краса тих гір, здорове, чисте повітря, Лімниця? – Так, але може це ще не все, може якраз це не найважливіше. Чому вони так добре тут чуються? Бо тут життя – в дружньому гурті, за пластовими принципами і зразками, життя у своїй "чержаві". Так ніхто й ніколи цього не називав, але це найкраще, найвідповідніше означення того чарівного життя-казки. На протязі одного місяця жили і зживалися хлопці з різних сторін. Самі організували собі, й добре організували своє життя, під рідним проводом, під рідним прaporом, що лопотів на вітрі. Тут вчилися згідливо співжити, слухатися проводу й давати собі гуртом раду, заправляючись до майбутньої правдивої служби Батьківщині. Ніде так як у таборі не можна вщілювати в молоденські душі пластові вимоги та всю ту шляхотну ідею та примінювати їх у реальному житті. І це найістотніше, коли шукаємо за вартостями і причинами успіху наших таборів. Уміло ведене життя гурту було причиною того, що хлопці майже всі прощалися з табором та товаришами з жалем. Їхали до батьків, яких дуже любили, але прощалися з організованим гуртом, який дуже скоро зуміли полюбити і з ним зжитися. Зокрема діткам українців – заточенців на польських землях /з Krakova, Warsaw, Poznan/, відтак українців з чужини /з Відня, Румунії/, давали табори те тепло, якого не могла бім давати постійно рідна земля.

Гарний, як казка був Остодірський табір і казкою було життя в ньому. Положений недалеко потічка Тодір, що вливався до ріки Лімниці, оточений довкола лісом, з однієї сторони молодою вільшиною, з другої – старим бором, то знов непроходимою гущавиною кущів. Перед табором гарно впорядкована площа, а на її кінці в долині, під вільховим ліском місце на ватру. Від будинку провадила широка стежка в сторону Сокола, висипана рінню, в долину до кухні, щадальні й магазину, а даліше до потока і до залізничного шляху гірської залізнички, з відгалуженням, що заходило аж під таборову кухню. Туди ішлося до Лімниці, до станиці Остодір та на Сокіл. Біля тієї стежки поруччя, а за ним посажено алею кедрів. При стежці, на половині дороги до кухні, під старим деревом заховалася будка стійкового. Тут дуже точно виконували новаки свою службу. Одного разу один із них, Юра В., навіть матері своєї не пустив до табору, доки на свисток не прийшов братчик і дижурний. Зараз напроти будки ріс великий гарний бук, якому в останніх роках надав табір назву "дерево полковника Дмитра Вітовського", а прай, що зачинався якраз від того дерева і провадив у ліс, названо Плазм Українських Січових Стрільців. На дереві прибита таблиця з написом, а під деревом прибита друга з написом і стрілкою: "Плай Українських Січових Стрільців". На тому пласзві я залюбки провадив гутірки з моїм гуртком. У противлежну сторону, в напрямі на Кам'янець та Підлітє, вела через ліс т.зв. чорна стежка, мабуть тому, що вела старим,

густим і темним лісом. Нех ішлося на сусідній Кам'янець і Підлюте. До Підлютого було 3 км.

Сам будинок табору дерев'яний, чистий, новий, солідно і зі смаком збудований, - робив незвичайно міле враження. На партері було 4 великі спальні, питалик, канцелярія лікаря та ще 2 кімнатки. На поверхні - чотири спальні, дві кімнати для проводу, канцелярія та кімната команданта. На просторому, ясному піддамшу спали звичайно впорядники. Довкруги будинку на партері був широкий гарний балькон зі сходами в трьох місцях. На поверхні був теж балькон, з якого можна було любуватися чудовим видом на Ігровище й Високу, зі серпентиною, що біліла здалека, на долину потока, обабіч довкруги гарними ланцюгами підносилися гірські хребти з одної сторони Матагів, а з другої Насічний і Заплата. В одному році наш славний образотворчий мистець Олекса Новаківський кільканадцять днів під ряд працював на тому бальконі, очарований тим видом. Любувалися всі, хто тільки відвідав Остодір і був в канцелярії табору, щоби вписатися до книги гостей. Від того чудового виду не міг відірватися при відїзді останній командант табору в Остодорі о. Ждан.

Будинок був вкритий червоною дахівкою і був видний здалегка, з гір. Посеред площі - височена щогла з прапором, а довкруги площа посаджено за ініціативою і під проводом скм. Бачинського Л. спеціально дібрані до гірського клімату яблуневі деревця.

Ніколи не забуду, як раз в останній вечір перед виїздом з табору ми йшли стежкою з кухні до табору. Весь табір був освічений і на тлі погідного літнього вечора був схожий справді на якийсь замок з казки.

Странна воснина хуртовина знищила також будинок Остодірського табору. Його розібрали і деревний матеріал перевезли на Підлюте в 1940 р. Може осталося ще й ростуть кедри, або яблуні, що їх ми, пластуни, там садили.

Але не пропала з тим прегарним будинком чарівна казка Остодірського табору. Во всі ці, що мали щастя бути колись на Остодорі, як виховники - впорядники/-ці/ так і новаки/-чки/, відродять його величню традицію, всюди там, де існуватиме Пласт і пластове новацтво.

Пл.сен. Р. Буйтур

ТАБОР У СТАРЯВІ

Старява - підгірське село, 7 км. від Хирова, над рікою Стривігор. Соснові ліси, лагіднепідсоння, купелі на пісковому березі - все як найкраще надавалося для новацьких тaborів.

Під кожним оглядом Старява була догідним місцем. Поблизу Хирів, де все можна було дістати, залізнична станція в самому селі, за рікою, а навколо - самі українські села: Лопушниця, Терло, Смеречина, Сущиця, Катина, Поляна й інші. Легко й дешево можна було купити хліб, м'ясо, молоко.

До Стривігора впадає декілька потічків. Над одним з них - 2 км. від села -на дуже затишному південному узбіччі горбка, в 1910 р. закупила бурса ім. св. Миколая в Перемилі, старанням директора Андрія Алисікевича, 3/4-моргову площину. Площу ту не використано й місцеве населення обробляло ґрунт: сіяли овес або садили картоплю.

В рр. 1923-1929 під час сого учительування в Ужгороді, директор А. Алисікевич згадував мені про цю площину і коли я виїздив до Галичини, просив мене не забути про неї.

Повних 20 років ця площа була нівикористана для молоді. В 1930 р. я порушив на засіданні Філії Т-ва Охорони Дітей і Опіки над Молоддю у Перемишлі справу цілі площи і запропонував використати її як оселю для молоді. Управа товариства доручила мені відшукати її, розвідати, хто її вживає і прийти на чергове засідання з кошторисом будови. З трудом знайшов я площу. Її перебрали в посідання сусіди. Я зустрівся зі спротивом довголітнього безправного користувача. Не обійшлося без судового доходження.

Кошторис я виготовив на 15 тисяч золотих. Виділ ухвалив будувати оселю і цю справу віддав мені. Ухвала була надто смілива. В касі товариства не було грошей. Місячно збиралося від членів 150-200 зол. за удержання захоронки. Мені здається, що ухвала була просто "відчіпним" від моїх безнастаних розмов. Площу подаровано товариству в повне посідання. До цього причинився адвокат С. Навроцький, голова бурси св. Миколая.

Я поїхав до Старів, закупив в борг дерево на будову, найняв майстра Михайла Ковала і почав рити фундаменти. Коли виділ довідався про мої широкі посушення з будовою і коли я запросив його на посвячення вугольного каменя, перелякався: як можна будувати без грошей!

З матеріальною допомогою в будові прийшов директор банку "Українська Шадница" Ізidor Білинський. Це була незвичайна людина. Він і найбільший добродій товариства, що одинокий уможливив побудувати оселю і віддати її до вживання молоді. Дир. Білинський був дивною людиною. Високого росту, сивий як голуб, гордий своєю поставою, непривітний і скрупий. Він не мав симпатій, з нього сміялися тихцем перемишлянці і говорили, що він щаджує до пересади. З першого погляду непривітний, а в дійсності мав він шире серце і був незвичайно доброю людиною. Дуже щедрий був для дітей, любив їх по свому, не показуючи цього. І ця людина безплатно віддала свій дім на вул. Словачькій для захоронки. Він дав своїх кілька тисяч золотих на будову оселі, постарається для нас про позичку в банку, а відтак ще докупив площу для тієї ж оселі, на якій я засадив овочевий садок. Всі видатки покривав цей "скупар". Він давав мені стільки грошей до розпорядимости, скільки було лише потрібно на урядження оселі, сам провадив рахунковість і я не мав ніякої журби з приводу цього. Він теж призначив мене завідувачем майна після його смерті і два domi в Перемишлі передав для Товариства Охорони Дітей.

Від 1930 до 1935 рр. Дир. Білинський був головою Т-ва Охорони Дітей, а я - секретарем. У 1935 р. він відійшов від роботи ізза старости і загальні збори вибрали мене головою і ті обов'язки я сповняв аж до приходу большевиків в 1939 р. Головна Управа Українського Крайового Т-ва Охорони Дітей у Львові іменувала дир. Білинського почесним Членом-Добродієм.

Я був зв'язаний словом і мусів мовчати до смерти дир. Білинського. Він помер за більшевицьких часів. За труною, яку везли на візочку дружина й стара служниця, дослівно нікого не було з громадянства. Хай же ці рядки будуть вільвом відчности від нас і від молоді для цієї незвичайної людини, що була бездітна, а так гаряче любила молодь.

Будову оселі в Старівій закінчено в 1933 р. Коштувала вона з устаткуванням та урядженням кухні коло 30 тисяч золотих. Був це поверховий будинок на 80-100 дітей. Навколо будинку обігала веранда і балькон. На поверх вели зовнішні й внутрішні сходи, дах був покритий поцинкованою бляхою, площа навколо табору огорожена колючим дротом. Перед будинком площа для гор і забав. Зразу коло оселі потічок з ліском. Цей потічок був найбільшою радістю новаків; в ньому милися, купалися, будували мости й тут відбувалися усі таємничі сходини. Кущі й дерева на стрімкому березі творили своєрідну картину, а навколо ліс, великиі стрункі

сосни і смереки шуміли та хоронили оселю від вітрів.

Перший табір відбувся в 1933 р. Я був його командантом. Таборували дівчата з гімназії "Українського інституту для дівчат", яка між іншим зложила більшу квоту гречей на будову оселі. Того ж року, в серпні 14 днів перебувала захоронка Т-ва Охорони Дітей з Перемишля під проводом С. Сорочаківної. Далі щороку були два табори: для новаків і для новачок. До 1939 року відбулося 15 таборів, в часі яких 8 разів я був командантом.

Від 1936 р. Старівка увійшла до пластових осель, що їх організував таємний Пласт. На цій оселі перебувало річно 120 – 150 новаків. Одного року зимою відбувся дівочий табір, який фірмувало Українське Крайознавче Товариство "Плай" під командою скм. Ц. Паліїв.

Цілий ряд визначних новацьких виховників як скм. Кліш, Білостоцький, Копач приїздили, щоб виховувати нашу дітвому. Одного року відвідав Старівку Верховний Пластун скм. С. Левицький. Пригадую собі як пізно вночі ми купалися в холодному гірському потічку.

На згадку заслуговує теж ще П. Запотоцька, що смачно варила і не жаліла трудів для дітей, а вони стареньку широ любили.

В 1945 р. осело в Старівці спалено. Хто це зробив – невідомо. Осталися лише спомини – гарні новацькі спомини.

Бльомберг, 7. січня 1948 р.

Скм. Леонід Бачинський

С П О М И Н П Р О С Т А Р Я В У

Після кілька літньої праці в новацькому таборі в Підлютім та Остодорі мені пощастило спільно з моїми курінними друзами ОЗО-нами один сезон побувати також в Старівці, в 1935 році. Тоді на Остодорі в першому місяці таборували дівчата, ото ж ми безробітні постановили попробувати щастя у Старівці. Нам "ветеранам" новацького тaborування /більшість мала б відбутих таборів, а незабутній Кліш Іван – 10/ здавалось, що вже нічого нового не може стріннути нас у Старівці. Та в Старівці були зовсім інші умовини, які ті, що їх мали пластові табори на Соколі, в Підлютому, чи Остодорі.

Село Старівка належало до кліматичних, вакаційних місцевостей. Тут вже від довгих років були добре загосподаровані польські вакаційні оселі для дітей залізничників та скавтів, що мали відповідні будинки. Масовий побут польської молоді в тих оселах не добре впливав на сільську дітвому. Відчули ми це зразу ж на початку нашого табору – вання. Сільські пастушки, що пасли корови на горbach під лісом, недалеко від табору співали переважно польські пісні, що їх підхопили від польських осель, чи вчили в школі.

І ось прибув до Старівці наш новацький табір, дітвора села побачила нас, почула нові українські пісні, почала приглядатись до життя новацького табору. Була оце в таборі рання молитва і ми бачимо, що пастушки поставали на пасовиську під лісом, моляться з нами; в таборі піднесення прапору й сільська дітвора співав разом з табором, всі стоїть на "позір". Це була новість для нас, старих таборових виховників. Ми зрозуміли, що маємо кромі офіційної виховної роботи в таборі, ще чи не важнішу з дітворою села, для протидії впливам польських осел. Ми визначили окремих впорядників, щоби вели окремі заняття з пастушками,

в часі коли вони пасли корови на пасовиську: забави, пісні, розповіді захоплювали їх, а для нас приводили спомин про СЕЛОПЛАСТ, що так гарно зростав в останніх роках до розв'язання Пласти.

В наших грранських таборах ми не мали такого безпосереднього контакту з населенням, а особливе з дітворою, молоддю села. А тут, у Старяві вже з першого дня побуту була постійна зустріч. Передусім прийшло до тісних економічних взаємин, бо табор став відборцем молока, городовини, безпосередно від селян, а харчі спроваджував через сільську кооперативу. В час переднівку, до нового врохаю, село переходило скрутну, населення на загал бідувало. Приплив грошей, що їх табор платив за товари був у певній мірі допомогою для села.

Але властиву допоможову акцію зорганізував Іван Кліщ. Він був незмінним обозним новацьких тaborів, на мою думку - найкращим, та тут в Старяві взяв на себе найдовгий обов'язок, став начальником кухні, можна без сумніву сказати, що був він зразком і на тому пості. Ото ж у таборі залишились все харчі з обіду, чи вечері, було доволі хліба. У порозумінні з командантом Кліщ доручив варити дещо більше, а командант домовився з головою читальні Просвіта, щоби він призначував найбільш потребуючих дітей зі села на доживу в таборі. Тоді кожного дня 20 дітей діставо в таборі снідання, обід і вечеру, мінлючись через кілька днів.

Командант Бачинський, як добрий господар майстрував багато в таборі, бо це ж була його власна хата, в дослівному значенні, він властивий творець табору. Пригадую як з майстром покривав тaborovу керницю дерев'яним дашком з гонтами, був це немов модель підгірської хатки, вимірював все щось, обгороджував площу, аж вкінці почав ритись в землі на горбу тaborової площи. Не довго до відізду він заповів, що будемо розводити там садок. І дійсно не тільки насадив яблінок і груш, але ще й кожне дерево призначив кожному із співробітників в таборі. І так назвав одну яблінку іменем Кліща, другу Славкові "Копиткові", іншу Левкові; мені припала грушка, а Ромкові Копачеві "Слоневі" яблінка. Не знаю як там, чи прийнялась моя грушка, але Слонъ опісля хвалився мені, що через кілька років, коли був якраз командантом табору, то на саме свято Спаса позривав яблука зі своєї яблінки й поніс до церкові посвятити, "Великі" та смачні вдалися.

Гарне було тоді літо, майже без дощевих днів. Табор відбув гарну прогулянку до замку кн. Гербурта. Купались ми теж до схочу в Стривігорі. Від імені ріки охрестили ми святочно на ватрі одного з впорядників, що ще не мав пластової клички й назвали його - Стривігорич. Серед занять і праці ми й не скуались, що пройшов час, як мрія. Прийшла остання неділя, табор вирушив до церковці на Службу Божу, бо за два дні відізд, мусимо зробити місце для новачок, що починають свій табор після нас. Прийшли ми до церкви, переповненої, але нас пропустили до середини, як звичайно, відчуваємо тільки, що настрай якийсь інший, зорганізовано коло нас стас сільська дітвора й молодь. А перед початком Богослуження повідомляє Отець Парох, що відправить його в намірення проводу й учасників табору в подяку за велику братню допомогу, що її новацький табор дав для дітвori й села. І полинула горяча молитва до Всешинього, всі співали разом з табором, а особливе гарно й рівно співала з нами сільська дітвора, ті пастушки, бо ж ті пісні вивчили вони з нашими впорядниками.

Так попрощала нас ціла старявська громада.

Т.Б.